

Volja narodova... tako rekoč, sveta volja (I. Cankar, Hlapci)

Besedilo, ki sem si ga sposodil iz Hlapcev, je Cankar položil na jezik Komarju, ki najbolje okarakterizira povolično kameleonstvo takratnih Slovencev, in žal se odtlej ni mnogo spremenilo v duši našega človeka. Če si vzamemo čas in še enkrat prelistamo dramo, bomo z lahkoto prepoznali samega sebe v eni izmed vlog.

Na kratko preletimo izid naših lokalnih volitev. Če se bo izoblikovala koalicija strank, kot je bila v preteklem mandatu, bomo ugotovili, da se ni skoraj nič spremenilo. Razmerje sil bo ostalo v korist koalicije (7:6) in spet bo delo občinskih organov potekalo po ustaljenem redu. In pravzaprav smo se Trzinci odločili modro: rajši zaupamo že znanemu, kot da bi se spustili v avanturo negotovosti. Stranke in gibanja bodo pri svojih analizah ugotovljale napredek, celo zmago na lokalnih volitvah, resnični zmagovalci pa so trzinski volivci. Čeprav si vsi želimo sprememb, smo vendarle ugotovili, da čas tokrat še ni primeren za to, in naj aktualna oblast še postori tisto, kar je še najbolj potrebno za dobrobit nas vseh.

Propaganda je bila doslej najbolj kruta, v zadnjih dneh celo zelo »pritlehna«, kot je rekla ena izmed govornic na enem od sre-

čanj, tudi za mnoge žaljiva, saj je podcenjevala kulturnost in zrelost volivcev, za to je bil pač rezultat tak, kot je bil. Podcenjevanje volivcev se je najbolj poznalo prav pri izidu volitev župana. Obljube, ki so jih dajale posamezne stranke in gibanja, so bile tako nerealne, da jih ne bo mogoče izpolniti še več kot desetletje in tudi to se je maščevalo. Vsekakor lahko ocenimo volitve na splošno kot uspešne in poštene in dokazujejo zrelost volilnega telesa. In referendum? Ja, tukaj smo vsi poraženci. Ne glede na dosežen rezultat se nihče ne more veseliti, saj je vsakomur jasno, da pokopališča Trzin še zlepa ne bo imel, pobudniki referenduma (Civilna iniciativa in Zeleni) pa se morajo zavedati velike odgovornosti, ki so si jo s tem naložili, saj ni verjetno, da bi v kratkem obdobju našli primernejšo lokacijo, ki bi bila vsem pogodu. In če se pokopališče v obdobju novega mandata ne bo začelo graditi, se bo to zanesljivo maščevalo pobudnikom pri nasle-

dnjih volitvah. Koalicija je pri tem lahko zelo mirna.

Za konec bi izrazil željo vseh dobro mislečih občanov. V občinski svet je bilo izvoljenih kar nekaj novih imen, ki niso obremenjeni z razprtijami starih. Ali bodo ti razumeli trenutek in v svet vnesli novo, prijaznejše in strpnejše vzdušje in ne bodo podlegli dogmi iz preteklosti ter brezplodno kritizirali in sprožali preprirov za »oslovo senco«, pač pa vnesli ustvarjalen dialog, ki bo zagotovo prinesel rešitve, vsečne večini. Mislim, da si Trzinci to tudi zaslužimo.

Narod si bo pisal sodbo sam...

Tone Ipavec

Obvestilo

Ker je imelo v zadnjem času nekaj trzinskih gospodinjstev spet težave s prejemanjem Odseva, vam pojasnujem, kako distribucija Odseva sploh poteka.

Odsev brezplačno prejemajo vsa trzinska gospodinjstva, vendar pa morajo svoje poštno nabiralnike označiti s posebnimi nalepkami. V kolikor vaš nabiralnik iz takšnega ali drugačnega razloga (zamenjava nabiralnika, nedavna priselitev...) še ni označen z nalepko, Odsev pa želite prejemati, vas prosim, da nalepko dvignete na Občini. Le tako boste Odsev zanesljivo prejemali vsak mesec.

Zoran Jereb,
urednik

**Gradivo za
decembrsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do**

**5. decembra
2006**

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Zoran Jereb
Tel.: 831 00 69, gsm: 040 835 356
zoran.jereb@siol.net

Tehnično urejanje in tisk:
GRAFIKA 2000 d.o.o.,
Kersnikova 6, Dob, 1230 Domžale

Trženje:
Jožica Valenčak

Lektoriranje (*razen Uradnega vestnika*):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejič, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejemajo
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

Spoštovani občani in cenjene občanke,

obveščamo vas, da v skladu z določili Odloka o zagotavljanju obveščanja javnosti o delu Občine Trzin in glasilu Občine Trzin, ki ga je občinski svet Občine Trzin sprejel lani aprila, pričenjamo s poskusnimi informativnimi oddajami samostojnega TV programa Občine Trzin preko pogodbenega partnerja ATV Signal Litija.

Trzinski tednik bo na sporedu **vsak torek**, s pričetkom **ob 20.00 uri**, s ponovitvijo naslednjega dne (v sredo) ob 21.00 uri. Televizijske antene naravnajte v smeri JV od Trzina na oddajnik Jevnica I in frekvenco 53 UHF, na kabelskem sistemu pa preklopite na programsko mesto na kanalu 48, kjer je imel sistemski operater Telekom rezervirano za interni madžarski program DUNA.

Skupaj z društvi in organizacijami v občini se bomo trudili za posredovanje kar največ raznovrstnih informacij.

Uprava občine Trzin

Spoštovane občanke in občani, začenjamo tretji skupni mandat, odkar je bila ustanovljena občina Trzin. Tretjič ste mi izglasovali pooblastilo za vodenje, zastopanje in predstavljanje občine Trzin. To razumem kot priznanje in hkrati kot veliko moralno zavezo. Prva izvolitev bi še bila lahko tudi posledica tega, da sem bil med tedanjimi kandidati edini kolikor toliko znan kot javna osebnost s političnimi izkušnjami. Drugo sem razumel kot priznanje, da nam je v prvem mandatu uspelo brez večjih pretresov vzpostaviti organizacijo in poslovanje občine, zagotoviti ustrezno raven odnosov med občinsko upravo in občani in hkrati že do neke mere nadoknaditi razvojni zaostanek na področju infrastrukture za družbene dejavnosti in na področju društvenega in družabnega življenja. Tretjo izvolitev si razlagam tudi kot izraz priznanja uravnoveženosti razvojne strategije, ki smo jo oblikovali že v času prvega mandata in nadgradili v času drugega ter hkrati že tudi uresničevali, še posebej kar zadeva dva ključna cilja: kakovost življenja in trajnostni razvoj občine. Prav zato si to izvolitev tem bolj razlagam kot zavezo, da je treba nadaljevati v isti smeri in še razvijati idejo trajnostnega razvoja naše občine in poglobljati ter dograjevati koncept, kako doseči čim višjo raven kakovosti življenja v občini, da bomo Trzin vsi dojemali kot svoj dom, v katerem se počutimo varni, v katerem lahko zadovoljimo čim več svojih potreb in želja in v katerem se preprosto dobro počutimo. Tega pa sama ne moreta zagotoviti niti še tako dober župan in ne še tako razboriti občinski svet. Poleg, recimo, dobrega župana in odprtega ter dovolj drznega občinskega sveta je potrebna tudi volja ali, še boljše, želja občank in občanov, da tudi sami sprejmejo kraj in sosede kot svoj dom. To pomeni, da, kot sem že večkrat poudaril, priznajo tudi želje in interese sosedov in vaščanov z drugega konca vasi kot enakovredne svojim potrebam in interesom.

Da bi vse to lahko dosegli, smo v strategijo vgradili dve vrsti ciljev in konkretnih ukrepov. Po eni strani spodbujanje vseh oblik družabnega, društvenega, kulturnega in športnega življenja oziroma udejstvovanja; po drugi strani pa seveda tudi naložbe, ki naj vse to omogočijo (center za starejše, kulturni dom, gasilski dom oziroma dom zaščite in reševanja, urejanje okolja, urejanje ulic in parkirišč, vzdrževanje spomenikov in postavitev estetskih objektov, ki bodo občini in vsem nam v ponos, nadaljnje izboljševanje pogojev v šoli in vrtcu, izgradnjo ulic, ki bodo še izboljšale povezave med deli Trzina itd.). Kajti ravno to je pomembno: v Trzinu se morajo dobro počutiti vsi - tako najstarejši občani in občanke kot tudi najmlajši oziroma njihovi starši, tako najbolj prodorni podjetniki kakor tudi tisti najbolj ogroženi, ki si preprosto ne zmorejo sami zagotoviti pogojev za dostojno življenje, tako lastniki zemljišč (tudi gozdov) kakor tudi tisti, ki vidijo na teh zemljiščih predvsem prostor za svojo rekreacijo ali celo samo zeleni razgled, ki se ga nihče ne sme dotakniti. Vsi moramo drug drugemu priznati legitimnost, četudi zelo različnih, interesov.

Načrtov je veliko in oblikovani so bili upoštevajoč pogoje, ki so bili relativno ugodni. Prav v tem času pa država spreminja te pogoje in tako bo tudi naša občina prisiljena nekoliko »zategniti pas«, kot radi rečemo, oziroma dodatno premisliti, kako uresničiti zastavljene cilje. Država namreč spreminja zakon o financiranju občin. Posledica teh sprememb bo, da bodo tistim občinam, ki so v preteklosti veliko vlagale v razvoj (v našem primeru bivša občina Domžale in, od leta 1999 dalje, občina Trzin) in so tako

dosegle tolikšno stopnjo razvitosti, da so bile, kot so temu rekli, »bogate« oziroma finančno neodvisne od državnega proračuna, v bistvu odvzeli del možnih prihodkov in ga prerazporedili v manj razvite občine. Gre za to, da bistveni del prihodkov občine, t.i. tekoči prihodki, ne bo več neposredno odvisni od pobrane dohodnine na območju občine, temveč bo vlada izračunala povprečno primerno (tekočo) porabo za vse občine, pobrala dohodnino (in druge državne davke) v celoti in potem iz državnega proračuna v obliki glavarine razdelila občinam tekoče prihodke glede na število prebivalcev, ne glede na to, koliko prebivalci katere občine prispevajo v ta isti »žakelj«. To je seveda precej nespodobna odločitev, saj dobesedno odvrta občine od tega, da bi se še ubadale z razvojem, ker od tega ne bodo več imele (finančne) koristi, ampak vse kaže, da tako bo, in da se bo treba s tem sprijazniti. Občina Trzin naj bi na ta način izgubila okrog 196 milijonov tolarjev oziroma 22,7 odstotka načrtovanih prihodkov za leto 2006. Ogromno! Mestna občina Ljubljana naj bi izgubila približno 13,5 odstotka prihodkov. Manjši del te izgube bo morda mogoče nadoknaditi s še bolj prizadevnim prijavljanjem na razne razpise in vztrajnim iskanjem možnih partnerjev za vlaganja v sistemu javno-zasebnega partnerstva; večine seveda ne.

Skratka v tem mandatu nas čaka zelo veliko trdega in vztrajnega dela zlasti na področju priprave investicij oziroma finančnega inženiringa in iskanja sovlagateljev. Na ravni tekoče porabe pa se bo treba obnašati zelo racionalno in pravično do vseh upravičencev, ki pričakujejo sredstva iz občinskega proračuna.

Tone Peršak

Spoštovani volivci in volivke, občani in občanke,

v imenu kandidatov Liste za trajnostni razvoj Trzina, ki ste ji naklonili daleč največ glasov med vsemi listami, in kot ponovno izvoljeni župan se vam iskreno zahvaljujem za izkazano zaupanje!

Vaša izdatna podpora in modrost, s katero ste mnogi znali razločiti svoje stališče o predvideni lokaciji za pokopališče in presojo, kdo je sposoben nositi odgovornost za razvoj občine, zavezuje tako mene kakor tudi izvoljene svetnike in druge člane Liste za trajnostni razvoj Trzina, ki bodo sodelovali v delovnih telesih občinskega sveta ter drugih organih, da se bomo resnično potrudili in storili vse, kar je mogoče za kakovost življenja v Trzinu.

Naj se vam z velikim upanjem, da bomo upravičili vaše zaupanje, še enkrat zahvalim in vam zagotovim, da se dela lotevamo resno in odgovorno.

**v imenu Liste za trajnostni razvoj Trzina
Tone Peršak, župan**

Predlagane spremembe zakona o financiranju občin bodo občini Trzin v veliko škodo

V prvem pogovoru v novem mandatu sem župana Antona Peršaka prosil za kratak komentar predvolilne kampanje in rezultatov volitev, govorila pa sva tudi o predlaganih spremembah zakona o financiranju občin, ki bo - če bo sprejet tak, kot je predlagan - prizadel ravno najbolj razvite občine. Med njimi tudi občino Trzin, saj ji bo - po županovih besedah - vzel skoraj dvesto milijonov tolarjev (predvsem investicijskega) kapitala na leto.

Kako ocenjujete predvolilno kampanjo in rezultate letošnjih volitev in kako ste z njimi zadovoljni?

Predvolilna kampanja se mi je v določenih trenutkih zdela malce pretirana, saj je bilo videti, kot da gre za spopad med sovražniki. To me je toliko bolj presenetilo zaradi tega, ker se niso tako žolčno spopadale stranke, ampak listi, ki jih podpirajo občani. Tudi na moj račun je bilo izrečenih kar nekaj neresničnih trditvev, in sem se moral odzvati, čeprav smo si - tako sam kot tudi naša lista - ves čas prizadevali za pozitivno naravnano in s programom podprto promocijo. Kar pa zadeva same rezultate sem z njimi zadovoljen, saj je naša lista dobila daleč največ glasov (skoraj četrtino več glasov kot lista z drugim največjim številom glasov), čeprav smo potem pri preračunavanju volilnih glasov za mesta v občinskem svetu dobili enako število svetnikov kot ta druga najmočnejša lista. To je posledica zakonsko določenega načina preračunavanja glasov, ki v občinah z malo volilnimi enotami, kot jih imamo v Trzinu, pokaže nekatere svoje pomanjkljivosti. Tudi z rezultati volitev za župana sem zadovoljen, čeprav so mi nekateri pripisovali tudi odgovornost za - po njihovem mnenju nepravilen - postopek določanja lokacije za pokopališče.

Kaj pa zavrnitev predlagane lokacije pokopališča pomeni za usodo tega projekta (se pravi izgradnjo pokopališča)?

Referendum o lokaciji pokopališča sem predlagal zato, da bi se pomirile strasti, ki so v zadnjem času spremljale to zgodbo. Osebnost mi je žal, da so volivci to lokacijo zavrnili, saj sem prepričan, da smo zamudili priložnost, da bi dobili pokopališče v obliki parka, kjer bi se občani ob grobovih svojcev lahko tudi spočili ali pomirili. Kako bo z lokacijo pokopališča v prihodnje, pa je trenutno še težko napovedati; dejstvo pa je, da v naši občini prav veliko lokacij, ki bi bile primerne za pokopališče, nimamo. Vsekakor pa je nepošteno, če bi pokopališče komurkoli vsiljevali tako rekoč »pod okno«. Pa ne zaradi kakršnih koli predsodkov, ampak zato, ker to za neposredno okolico po-

Anton Peršak: »Če bodo obveljale predlagane spremembe zakona o financiranju občin, bo naša občina oškodovana za skoraj dvesto milijonov tolarjev na leto.«

kopališča predstavlja določene omejitve. Ureditev pokopališča v Trzinu ovira tudi dejstvo, da se Trzin v preteklosti ni razvijal tako kot drugi podobni kraji, ker ni bil središče fare in ni imel niti pokopališča niti tradicionalnega vaškega središča (trga). Danes je zaradi povsem drugačnih razmer in navad pokopališče zelo težko umestiti v prostor, še zlasti v središče tako intenzivno urbaniziranega naselja. Postopek določanja nove lokacije za pokopališče je dolgotrajen, zato v naslednjih štirih ali petih letih dokončne rešitve tega problema ne moremo pričakovati. Najprej moramo sedaj to lokacijo izločiti iz strategije prostorskega razvoja občine (kar bo nekoliko zavleklo tudi sprejemanje same strategije) in šele nato se lahko začne s postopkom pridobivanja nove lokacije. Pri tem je dodatna ovira tudi to, da tak projekt zahteva soglasja cele vrste državnih organov, med katerimi pa je kar nekaj takih, ki so v svojih stališčih zelo nepopustljivi.

V Ljubljani novi župan Zoran Jankovič napoveduje, da bo občino vodil po »gospodarskih« načelih. Kaj vi menite o takšnem vodenju občine - je sploh možno občino voditi tako kot podjetje?

Župansko delo je že po naravi tudi menedžersko, medtem ko ima občinski svet, ki je zakonodajno telo, v občini, če jo primerjamo s podjetjem, vlogo nadzornega sveta. Če ima župan v občinskem svetu izrazito podporo, je njegovo delo nekoliko enostavnejše, vendar se predpisani proceduri vseeno ne more izogni-

ti. Naj navedem primer: župan v imenu občine išče partnerje za prodajo občinskega premoženja in z njimi v končni fazi tudi podpisuje pogodbe, vendar mora program prodaje občinskega premoženja pred tem sprejeti občinski svet. Podobno je tudi na področju investicij, saj občinski svet s sprejemanjem proračuna in načrta razvojnih programov odobri posamezne investicije, ki jih potem vodi župan. Ob tem želim opozoriti, da se včasih kje pojavljajo ideje, da bi se občinski svet spremenil v operativni organ, ki bi izrinil župana in se ukvarjal celo s sklepanjem pogodb ipd. Za ohranitev ustreznih razmerij med zakonodajno in izvršilno vejo oblasti na občinski ravni pa je nujno, da se obe veji zavedata, do kod segajo njune pristojnosti, in da ne segata čez meje teh pristojnosti.

Ali v sodelovanju z MO Ljubljana po izvolitvi novega župana pričakujete kakšne spremembe?

To je odvisno od tega, kako aktivna bo MO Ljubljana pod novim vodstvom na ravni regije, še zlasti v njenem svetu. Po mojem mnenju Ljubljana v regiji doslej ni bila dovolj aktivna, tudi zato so se v regiji nekatere stvari (denimo urejanje mestnega in primestnega potniškega prometa ali ravnanje z odpadki) prepočasno premikale. Če bo Ljubljana pri pripravi in ureničenju razvojnega programa regije odslej bolj aktivna, se bodo razmere v regiji verjetno izboljšale.

V parlamentarni obravnavi je predlog sprememb zakona o financiranju občin. Kaj bi te spremembe prinesle občini Trzin - slišati je namreč, da je ena izmed štirih, ki bi jo predlagane spremembe najbolj prizadele?

Če bi bil ta zakon res sprejet s takim besedilom, kot je predlagano, bi bil za mnoge občine velika pridobitev. Vendar pa je ob tem treba povedati, da bi bil ta zakon po mnenju nekaterih lahko tudi neustaven, saj nekaterim občinam jemlje njihove lastne prihodke, to pa je neskladno s členom ustave, ki govori o lokalni samoupravi, in tudi v nasprotju z evropsko listino o samoupravi. Res je, da občina Trzin sodi med tiste, ki bi jih ta zakon najbolj prizadel, saj bi nam ta zakon po prvih izračunih zmanjšal letne prihodke kar za 196 milijonov tolarjev oziroma skoraj za četrtino; to bi bila zlasti investicijska sredstva, medtem ko bi tako imenovano primerno porabo (to so naloge, ki jih občinam nalaga država), občina morala financirati še naprej. Pa tudi izračun pri-

merne porabe je bolj razvitim občinam nenaklonjen, saj preveč upošteva tista področja, na katera so občine v preteklosti manj vlagale (recimo javne ceste in poti), medtem ko investicije v drugo komunalno infrastrukturo in zagotavljanje otroškega varstva ne štejejo nič. Še več - če ima občina otroško varstvo urejeno za več kot 60 odstotkov otrok, je to zanjo še dodatno finančno breme. Zato bi tako zasnovan zakon kaznoval občine, ki so več vlagale v svoj razvoj, in nagrajeval občine, ki tega niso počele. Poleg tega bil tak zakon v nasprotju z osnovno orientacijo države, saj bodo občine odslej krepko razmislile, koliko se sploh še splača vlagati v razvoj. Občine namreč lahko namesto tega vlagajo predvsem v družabno in društveno življenje, zagotavljajo vedno višji standard zdajšnjim občanom, opustijo pa skrb za razvoj oziroma prepustijo razvoj državi. Ker naj bi zakon začel veljati z novim letom, to občine zelo ovira tudi pri pripravi proračunov za prihodnje leto.

Ali lahko toliko manjši prihodki občine ogrozijo tudi kakšno investicijo, ki je že načrtovana - denimo gradnjo centra za starejše občane?

V določenem obsegu se bo to pri investicijah prav gotovo poznalo, vendar ne na gradnji centra za starejše občane. Občina ima večji del sredstev za to investicijo že rezerviranih, saj smo za ta projekt namenoma varčevali zadnjih nekaj let. Ampak pri nadaljnjih investicijah se bo pa ta primanjkljaj zagotovo precej poznal.

Besedilo in foto:
Zoran Jereb

V kolikor želite, da bi župan odgovoril tudi na kakšno vaše vprašanje, mi ga lahko posredujete po telefonu ali po elektronski pošti do prvega dne v mesecu.

1. redna seja občinskega sveta občine Trzin

Občinski svetniki so opravili »pripravljalna« dela

Ker drugi krog lokalnih volitev v Trzinu ni bil potreben, so se novoizvoljeni svetniki v četrtek, 9. novembra, že zbrali na prvi redni oziroma tako imenovani konstitutivni seji, na kateri so izvolili delovna telesa ter tako ustvarili pogoje za začetek dela novega občinskega sveta.

Na seji je **Andrej Prah**, namestnik predsednice volilne komisije, svetnike najprej seznanil z uradnimi rezultati letošnjih volitev, nato so svetniki podprli sklep o ustanovitvi komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja (njenih članov in predsednika) ter sklep o potrditvi mandatorov izvoljenih članov občinskega sveta in župana občine Trzin, tik pred koncem pa je župan **Anton Peršak** prebral še slovesno izjavo, da bo njegovo ravnanje skladno z ustavo, zakoni in statutom občine Trzin, da bo svojo dolžnost opravljal vestno in odgovorno ter da bo svoje moči usmerjal v napredek in razvoj občine ter skrb za blagostanje občanov.

Svetniške skupine so se še pred prvo sejo na dveh sestankih skušale dogovoriti o kadrovskega zasedbi posameznih delovnih teles, vendar jim to ni uspelo, zato so se o dokončni sestavi dogovorile šele na daljšem posvetu med samo sejo.

Sestava delovnih teles je torej sledeča:

- **Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja:** predsednica **Natalija Chvatal** (lista Za zeleni Trzin - LZT), člani pa so: **Franc Mušič** (LDS), **Anton Kralj** (Lista za trajnostni razvoj Trzina -

LTRT), **Matjaž Erčulj** (SDS) in **Lilijana Smrekar** (SD);

- **Statutarno - pravna komisija:** člani so **Franc Pavlič** (LTRT), **Matjaž Loborec** (LDS), **dr. Drago Kostevc** (LZT), **Jožefa Valenčak** (LTRT) in **Natalija Chvatal**. Funkcijo predsednika/ce bo prevzel eden izmed članov oziroma članic;
- **Odbor za gospodarstvo:** predsednik je **Matjaž Loborec**, člani pa **Miran Župan** (LTRT), **Miran Šinigoj** (LZT), **Peter Kralj** (LZT) in **Milena Kristan** (SDS);
- **Odbor za gospodarske javne službe:** predsednik je **Milan Karče** (LTRT), člani pa **Andrej Kovačič** (LTRT), **Miran Šinigoj**, **Lilijana Smrekar** in **Blaž Krivic** (LZT);
- **Odbor za okolje in prostor:** predsednik je **Franc Mušič**, člani pa **Lilijana Smrekar**, **Milan Karče**, **Miran Šinigoj** in **Rok Florjančič** (SDS);
- **Odbor za finance:** predsednik je **Franc Pavlič**, člani pa **Natalija Chvatal**, **Branika Šebela** (LDS), **Maja Prah** (SD) in **Matjaž Erčulj**;
- **Odbor za kulturo, šolstvo in šport ter društveno dejavnost:** predsednik je **Matjaž Erčulj**, člani pa **Anton Kralj**, **Miran**

Šinigoj, **Andreja Smolnikar** (LZT) in **Anica Mušič** (LTRT);

- **Odbor za socialno politiko, zdravstvo in društveno dejavnost:** predsednik bo **Rok Florjančič**, člani pa **Anton Kralj**, **Meta Železnik** (LTRT), **Peter Kralj** in **Marija Hojnik** (SD);
- **Komisija za občinska priznanja, proslave in promocijo občine:** predsednica bo **Jožefa Valenčak**, člani pa **Jane Mušič** (LDS), **Janez Florjanc** (LZT), **Jože Seljak** (SDS), in **Brigita Dane** (LTRT);
- **Nadzorni odbor:** člani so **Nina Radanovič** (LTRT), **dr. Aleš Bervar** (LDS), **Ivan Novak** (LDS), **Judita Strmčnik** (LZT) in **Milica Erčulj** (SDS). Funkcijo predsednika/ce bo prevzel eden izmed članov oziroma članic;
- **Četrtni odbor za območje OIC Trzin:** člani so **Iztok Kadunc** (LDS), **Brane Lap** (LDS, predlagala pa ga je LZT), **Nuša Repše** (LTRT), **Janez Brunček** (LTRT), **Stane Zevnik** (SDS) in **Darinka More** (LZT), eno mesto v tem odboru pa je še prosto;
- **Lista Za zeleni Trzin** je predlagala ustanovitev še **odbora za informiranje**, vendar njihov predlog ni bil ustrezno pripravljen, zato je župan njegovo obravnavo preložil na naslednjo sejo občinskega sveta.

Za podžupana je župan **Anton Peršak** ponovno imenoval **Franca Mušiča**, svetniki pa so njegovo izbiro podprli brez razprave, v svet OŠ Trzin pa so svetniki imenovali **Meto Železnik** in **Matejo Chvatal**.

Zoran Jereb

Županu **Anton Peršaku**, podžupanu **Franco Mušiču** ter vsem svetnicam in svetnikom občine Trzin čestitam za izvolitev na njihove funkcije in jim v novem mandatu želim učinkovito in uspešno delo.

Zoran Jereb, urednik

Škodljiva pogodba z Biringom II.

V oktobrskem Odsevu sta g. Tekavec in župan g. Peršak odgovorila na moj članek **Škodljiva pogodba z Biringom**, ki je izšel v septembrskem Odsevu. V odgovoru sta nazivala precej trditev, ki ne držijo. Za boljše razumevanje bom povzel celotno dogajanje. Resnično sem bil vesel, ko smo lanskega decembra na seji občinskega sveta (OS) obravnavali pobudo podjetja Biring za gradnjo parkirne hiše s 467 parkirnimi mesti. Še posebej zato, ker nas je ob tem g. Peršak prepričeval, da bo občina Trzin z vložkom tretjine lastništva na parceli 1244/92 k.o. Trzin, na kateri naj bi bila zgrajena parkirna hiša, pridobila tretjino parkirnih mest, gradnjo samo pa bo financiralo podjetje Biring invest. Žal pa pobuda g. Tekavca ni bila povsem korektna. V gradivu, ki ga je vsebovala pobuda, ni bilo razvidno, da bo parkirna hiša segala do meja sosednjih parcel, ampak je bila v pobudi samo shematsko prikazana oblika garažne hiše Planjava. Ker s tem pomembnim dejstvom občinski svetniki nismo bili seznanjeni, je bila pobuda za gradnjo parkirne hiše na decembrski seji soglasno sprejeta. Seveda pa se je zataknilo na prvi obravnavi zazidalnega načrta za garažno hišo na letošnji marčevski seji OS. Ker smo se občinski svetniki čudili, kako so sploh lahko načrtovalci načrtovali gradnjo parkirne hiše brez soglasja sosedov do meja njihovih parcel, nam je gospa, ki je razlagala projekt, dejala, da po zakonu ni treba neposredno pridobiti soglasja mejašev. Mejaši bodo imeli ob javni razgrnitvi in javni obravnavi možnost nasprotovati taki gradnji, če takrat tega ne bodo storili, bo zadeva potrjena. Občinski svet je tej možnosti nasprotoval, ker bi se ob tem zlahka zgodilo, da bi bil kak mejaš zaradi slabe obveščенosti izigran. Prva obravnava je bila zato prekinjena. Zahtevali smo, da investitor pridobi soglasja mejašev. Sledilo je nadaljevanje na aprilski seji. Načrt za gradnjo parkirne hiše je bil umaknjen, ker se z njim en mejaš ni strinjal. V obravnavo pa smo dobili zazidalni načrt za talno parkirišče s 197 parkirnimi mesti. V ospredje je prišlo vprašanje, koliko parkirnih mest je po predpisih potrebno za pridobitev uporabnega dovoljenja za Biringovo poslovno hišo, ki premore več kot 10.000 kvadratnih metrov poslovnih prostorov. V gradivu teh podatkov nismo imeli. Strokovnjaki, ki so bili na seji, pa so se v svoji oceni približevali številu 200 parkirnih mest. Ob takih potrebah po parkiriščih za delovanje Biringove poslovne hiše se je seveda izgubil interes občine Trzin, da vložiti tretjino idealnega deleža lastništva na parceli 1244/92. Zaradi takih razmerij je občinski svet sprejel dodatni sklep, ki ga je

predlagal župan g. Peršak: »Občinski svet Občine Trzin nalaga županu in upravi Občine Trzin, da do druge obravnave predloga Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu za območje OIC Trzin, s katerim bo določena možnost gradnje parkirišča na zemljišču s parcelno številko 1244/92 k. o. Trzin z družbo Biring invest d.o.o., skleneta pogodbo o zamenjavi solastniškega deleža občine Trzin na tem zemljišču za ustrezno funkcionalno zemljišče, primerno za gradnjo parkirišč, ulic, pločnikov ipd. za potrebe občank in občanov občine Trzin, oziroma o prodaji tistega dela solastniškega deleža, ki ga ne bi bilo mogoče zamenjati, ker Biring invest d.o.o. ne bi imel na razpolago dovolj enakovrednih zemljišč za zamenjavo, po ceni, ki jo bo določil uradni cenilec. Ob sklenitvi pogodbe je potrebno zagotoviti tudi služnost za vzdrževanje komunalne infrastrukture, ki se nahaja na območju parcele št. 1244/92.«

Žal župan g. Peršak ni izpolnil tega sklepa, ampak je sklenil z g. Tekavcem pogodbo, ki je po mojem mnenju škodljiva za občinsko premoženje. Občina Trzin po tej pogodbi prevzema v last zemljišča zelenic in vodotokov, ki nimajo nobene tržne vrednosti, in pridobi v last še 12 kvadratnih metrov drugih Biringovih zemljišč, pripade pa ji še služnost na parceli 1244/92 za popravilo komunalne infrastrukture. Podjetju Biring pa je občina Trzin s to pogodbo prepuščala več kot 2000 kvadratnih metrov funkcionalnega zemljišča (celotno parkirišče bo obsegalo več kot 6000 kvadratnih metrov površine), na katerem bo parkirišče, ki bo ob polnem delovanju pripadajoče Biringove poslovne hiše zadostovalo komaj njenim potrebam. Funkcionalno zemljišče za parkirišče ni brez tržne vrednosti. Vrednost funkcionalnih zemljišč v OIC Trzin je vsaj 200 evrov za kvadratni meter, se pa strinjam, da bi moral konkretno zemljišče oceniti uradni cenilec. Pogodbo med županom g. Peršakom in g. Tekavcem se je nedvomno skrivalo. Na julijski seji odbora za finance, na kateri sem prisostvoval, pogodba ni bila predstavljena, čeprav bi morala biti. Pogodba nam je bila ponujena v pregled šele na julijski seji občinskega sveta med drugo obravnavo zazidalnega načrta za parkirišče, potem ko smo protestirali, zakaj nismo bili seznanjeni s pogodbo. Pogodbo smo dobili šele nekaj dni po julijski seji OS po pošti.

Smešna je trditev g. Peršaka, ki si jo je privoščil v oktobrskem Odsevu, češ da bi na julijski seji med drugo obravnavo zazidalnega načrta za parkirišče lahko občinski svetniki zahtevali spremembo pogodbe, ki jo je g. Peršak sklenil z g. Tekavcem 24. 06. 2006. Seveda bi lahko občinski svet predlagal g. Tekavcu v podpis še veliko pogodb, ni mi pa jasno, zakaj bi g. Tekavec pristal na podpis zanj manj ugodne pogodbe. Nič

bolj ni resna trditev g. Peršaka, ko v istem pisanju ugotavlja, da je občinski svet s sprejemom druge obravnave zazidalnega načrta za parkirišče potrdil tudi pogodbo, ki jo je on sklenil z g. Tekavcem. G. Peršak torej misli, da bi lahko občinski svet izsiljeval g. Tekavca, če ta ne bi hotel podpisati nove pogodbe, z zavrnitvijo sprejema zazidalnega načrta za parkirišče. Po mojem mnenju bi bilo to nezakonito. Več kot očitno je, da bi g. Peršak rad prevalil odgovornost za slabo pogodbo na občinski svet. G. Peršak na vse pretege išče argument, zakaj ne bi smela občina Trzin prodati svojega solastniškega deleža na parceli 1244/92. V ta namen si je izmislil, da precejšen del omenjene parcele leži v petmetrskem pasu ob ulicah, ki ga občina Trzin res ne sme prodati. Dejstvo je, da parcela 1244/92 ne obsega petmetrskega pasu ob ulicah. To informacijo sem pridobil na Občini. Ker se nam je članom liste Za zeleni Trzin zdela pogodba, ki jo je župan sklenil z lastnikom podjetja Biring Invest, zelo sporna, smo pridobili pravno mnenje na Ministrstvu za lokalno samoupravo. Svetovali so nam, da damo prijavo na Nadzorni odbor Občine Trzin, kopijo prijave pa pošljemo Komisiji za preprečevanje korupcije in na Računsko sodišče. To smo tudi storili. Nadzorni odbor je sporno pogodbo obravnaval že na dveh izrednih sejah, vendar zadeve še ni zaključil, tako bo nadaljevanje obravnave sporne pogodbe prevzel nadzorni odbor v novi sestavi. Tudi občinski svet v novi sestavi se bo moral s to zadevo še ukvarjati.

Peter Kralj,

občinski svetnik liste Za zeleni Trzin

Presenečenje...

... je lahko prijetno ali pa neprijetno. Tokrat bom pisal o prvem in drugem. Pa ne zavoljo sebe, temveč zato, da se take in podobne stvari v bodoče ne bi dogajale, predvsem pa, da bi se odgovorni ob tem zamislili.

Pri urejanju mansardnega stanovanja za starejšega sina je 19. septembra 2006 prišlo k nam sedem delavcev iz Bohinja. Ekipa naj bi zamenjala ostrežje in začela prekrivati streho, zidar pa naj bi postavil predelne stene. Priključili so motorno lestev, pnevmatsko kladivo in mešalec. A glej ga šmenta! Nič se ne premakne, ker ni električne toka. Misleč, da gre za okvaro v hiši, smo pregledali varovalke, vendar je bilo vse v redu. Pozanimali smo se pri sosedih in tudi tam so bili brez elektrike. Nihče ni vedel povedati zakaj in koliko časa bo »tema«. Najhuje pa je bilo, ko sem pri poizvedovanju na Elektro Ljubljana okolica (tel. 01/724 12 89) dobil odgovor, da se na našem tokovnem območju izvajajo določena dela, in do 13. ure ne bo elektrike. Povedali so mi tudi, da je bilo obvestilo posredo-

vano po radiu, dali pa so mi tudi telefonsko številko nadzornega delavca na terenu, g. Koncilje (041 645 036), ki me je »potožil«, da mi ne more pomagati, ker »vlečejo optiko«.

Gasilci pomagajo, tudi če ne gori

V tistem trenutku se nisem znašel. Da bi vsa gradbena dela izvajala »peš«, kot se temu reče, ekipa ni bila pripravljena, čakati

do 13. ure pa tudi ne... Da dodatnih stroškov, ki bi nastali na ta način, niti ne omenjam! Pa me prešine misel, da bi nas rešil agregat, ki ga imajo gasilci. Akcija je stekla. Na pomoč sem poklical poveljnika PGD Trzin g. Andreja Nemca, ki je obvestil gospodarja, ta pa je nemudoma priskrbel kombi za prevoz agregata, s pomočjo katerega je delo steklo. **Kot ponavadi, kjer je pomoč potrebna, so bili tu zopet gasilci**

in njihova neprecenljiva pripravljenost za pomoč človeku v stiski. Zato se trzinskim gasilcem javno še enkrat iskreno zahvaljujem. Električarjem pa svetujem, da kljub zakonskim predpisom, za katere je prav, da jih spoštujejo, z večjo odgovornostjo obravnavajo tudi nas, navadne državljane. Nasvet, naj poslušamo radio, res ni primeren, posebno pri izvajanju težjih fizičnih del.

Zoran Rink

ABC podjetništva (7)

Posojila so draga, zato naj bosta njihov namen in poraba toliko bolj preiščljena

Za večino novonastalih podjetij je značilno, da so v prvi fazi njihovega razvoja prihodki manjši od izdatkov. Običajno podjetniki to razliko pokrivajo iz svojega kapitala, vendar jim slednjega prej ali slej zmanjka, in se začnejo spraševati, kako do dodatnega kapitala. Ena prvih možnosti, na katero pomislijo, so bančna posojila. Kaj vse mora torej podjetnik vedeti, ko gre v banko po posojilo?

Hiter razvoj bančnih storitev v zadnjih letih se odraža tudi na področju ponudbe posojil, ki postaja vedno bolj pestra. Poleg že znanih kratkoročnih in dolgoročnih posojil banke danes ponujajo tudi lombardna, likvidnostna in revolving posojila. Med posojilne produkte pa banke uvrščajo tudi faktoring, odkup in prodajo terjatev, garancije, finančni najem in lizing. V NLB pa imajo poleg tega v ponudbi tudi posebna posojila, ki jih ponujajo v sodelovanju z Evropsko investicijsko banko (EIB) in so namenjena financiranju investicijskih projektov zasebnikov, mikro, malih in srednje velikih podjetij. S takšnim posojilom se lahko financira največ polovica vrednosti projekta, prednost teh posojil pa so daljše ročnosti (daljša obdobja vračanja), to pa zmanjša mesečne finančne obremenitve podjetja.

Banke sposobnost posojilojemalcev temeljito preverjajo

Znano je, da banke posojil svojim komitentom (pa naj bodo to fizične osebe ali podjetja) ne odobravajo na podlagi (kot radi rečemo) »lepih oči«, ampak kar se da trdnih zagotovil, da bo posojilo banki tudi vrnjeno. Ko gre za posojila podjetjem ali podjetnikom, banke tveganja najpogosteje ocenjujejo na podlagi cele vrste podatkov: namena posojila in virov vračila, aktualnega profila tveganja ter občutljivosti na ekonomske in tržne pogoje, zgodovine plačilne sposobnost posojiloje-

malca in njegove aktualne vračilne sposobnosti glede na finančne trende, projekcije denarnega toka v različnih scenarijih, položaja posojilojemalca v panogi ter razpoložljivih kreditnih zavarovanj. Banka posojilno sposobnost podjetnika ocenjuje predvsem na podlagi bilančnih podatkov, saj naj bi se posojilo vračalo predvsem iz naslova uspešnega poslovanja podjetja.

Začetnikom za financiranje tekočega poslovanja v bankah priporočajo kratkoročno zadolževanje, za financiranje investicijskih vlaganj pa je primernejše dolgoročno, vendar morajo biti v tem primeru posojila praviloma zavarovana s hipoteko. Če podjetje svojega premoženja še nima, mora pridobiti poroka ali pa mora podjetnik zastaviti lastno premoženje. Čeprav so pravkar navedena merila, po katerih banke ocenjujejo posojilno sposobnost posojilojemalcev, dokaj ostra in marsikateri podjetnik iz banke odide brez pričakovanega posojila, pa bodo banke v prihodnje na področju kreditiranja še previdnejše, saj jim novi kapitalski sporazum Basel II nalaga še večjo previdnost pri plasiranju njihovih sredstev.

Ker se banke praviloma ne odločajo za financiranje nastajajočih podjetij (tako imenovanih »start up« projektov), pa tudi skladov tako imenovanega tveganega kapitala večinoma nimajo, podjetnikom, ki jim banke posojila ne odobrijo, ne preostane drugega, kot da kapital poiščejo »na trgu«, kjer pa je potrebna velika mera previdnosti.

Z izposojenim denarjem je treba racionalno ravnati

Posojilo je prava rešitev tedaj, ko investiranje sposojenega kapitala prinese ugodnejši poslovni rezultat, kot so stroški financiranja (najema posojila). Vendar banke ob tem opozarjajo, da je treba izposojeni denar še bolj racionalno trošiti

kot lastnega, saj je znano, da je izposojeni denar običajno dražji od lastnega. Posojanje denarja pa - v nasprotju s splošnim prepričanjem - tudi za banko ni povsem nenevaren posel, saj se v tem primeru izpostavlja tveganju, da posojilojemalec ne bo mogel ali hotel pravočasno poravnati svojih obveznosti do banke (vračati posojila). V tem primeru bo banka dolžnika začela opominjati na njegove obveznosti, če to ne bo zaleglo, bo svoj dolg začela terjati v skladu in na način, ki je določen v pogodbi, v skrajnem primeru pa bo aktivirala tudi instrumente zavarovanja posojila. Vendar pa cilj banke niti v tem primeru ni uničenje podjetnika ali podjetja. Banke včasih svojim dolžnikom - še zlasti tistim, ki so se v preteklosti izkazali za zaupanja vredne partnerje - ponudijo reprogramiranje dolga ali odlog ali se kako drugače dogovorijo za poplačila dolga. Ampak za takšne bančne »usluge« mora imeti podjetnik z banko zelo dobre odnose in ugled resnega partnerja (na kar je Viktorija Vehovec iz podjetja PIT d.o.o. opozorila že v septembrskem Odsevu).

Zoran Jereb

Zahvala

Spoštovane občanke in občani, LDS Trzin se vsem, ki ste na letošnjih volitvah podprli našo listo oziroma naše kandidatke in kandidate za občinski svet, iskreno zahvaljuje za izkazano zaupanje.

LDS Trzin

Odštevamo dneve do uvedbe evra

Kam s tolarскими kovanci in bankovci, kaj se bo po 1. januarju zgodilo z našim denarjem na računih v bankah, do kdaj bomo lahko še plačevali s tolarji in kdaj se bomo lahko oskrbeli z gotovino v evrih, so vprašanja, ki se v teh dneh porajajo že marsikomu. V tokratnem prispevku zato povzemamo nekaj pomembnejših dogodkov in glavnih datumov, ki naj vam služijo kot kaži-pot na poti do prevzema evra.

Strankam zaradi prevzema nove valute ne bo treba v banko

Pretvorba vseh tolarških stanj v evre bo avtomatična in brezplačna. Vsa sedanja pogodbeno razmerja med strankami in banko ostajajo enaka. Stranke NLB bomo o stanju sredstev na računih po prehodu na evro obvestili z rednimi mesečnimi izpiski v januarju 2007. S posebnimi obvestili pa bomo sporočali stanja privarčevanih sredstev in depozitov v evrih ter stanja posojil in zneske mesečnih obveznosti.

Kam s tolarji?

Občanom svetujemo, da večje zneske tolarške gotovine čim prej položijo na svoje račune v banki. Enako velja tudi za večje količine tolarških kovancev, ki jih hranijo doma. S tem se bodo izognili morebitni gneči v začetku prihodnjega leta.

Sicer bo mogoče do vključno 14. januarja 2007 plačevati s tolarji in evri, vračilo gotovine pa bo le v evrih. Do vključno 1. marca 2007 bo mogoče brezplačno zamenjati tolarško gotovino v vseh poslovnih bankah, po tem datumu pa le še v Banki Slovenije. ZPIZ bo zadnji mesec v letu pokojnine izplačal 22. decembra, in sicer v tolarjih.

Kdaj in kako do evrske gotovine?

V NLB bomo že s 1. decembrom izenačili tečaj za nakup evro gotovine s tečajem zamenjave, ki bo sicer začel veljati šele po novem letu. Od 15. decembra bodo fizičnim osebam v bankah na voljo tako imenovani začetni paketi evro kovancev s slovenskimi motivi. Nakupna cena paketa s 44 kovanci bo 3.000 tolarjev. Že prve ure prihodnjega leta bo mogoče bankovce po 10 in 20 evrov dvigovati na najbolj obiskanih bankomatih, do konca dneva pa predvidoma že na vseh bankomatih v Sloveniji. Limiti za dvig na bankomatih bodo preračunani v evro in smiselno zaokroženi na najbližji okrogli znesek. Tako bo na primer sedanji dnevni limit dviga na bankomatu 100.000 tolarjev po 1. januarju znašal 450 evrov.

V obeh prazničnih dneh, 1. in 2. januarja, bodo za vsak primer odprte nekatere dežurne poslovalnice NLB po vsej Sloveniji, v katerih bo mogoče zamenjati tolarje v evre.

Ves čas bo seveda mogoče uporabljati plačilne kartice, razen med nekajurno prekinitvijo (predvidoma od 23. do 1. ure) na prehodu s silvestrovega na 1. januar.

Kje so na voljo podrobnejše informacije?

- v vseh enotah bank NLB Skupine po Sloveniji
- na spletnih straneh www.nlb.si/evro
- v informativnem centru banke, telefonska številka 01 477 20 00
- v izpiskih osebnih in poslovnih računov ter v izpiskih plačilnih kartic, v rubriki Evro prihaja
- v posebnih sporočilih uporabnikom spletnih poslovalnic NLB Klik in NLB Proklik

NLB

Spominska slovesnost na žrtve NOB

Tudi letos je OOZB Trzin pred dnevom mrtvih pri spomeniku ob OŠ Trzin pripravila kratko slovesnost, s katero so se zbrani poklonili žrtvam NOB.

Maks Cerar, predsednik OOZB Trzin, je v častnem nagovoru zbranim dejal: »Ob našem spomeniku Zveze borcev smo se zbrali, da ob plamenih sveč in vencu počastimo spomin na padle krajanke, mladince oziroma partizane, ki so obeleženi na tem spomeniku, na preminule borce, aktiviste in talce, ki so se v hudih časih sovražne okupacije in okupatorskega nasilja uprli silam nacizma in fašizma. Odločnost patriotov in ljubiteljev naše domovine, da zapustijo domače ognjišče in svoj dom ter se podajo takrat še v neznano, v partizanske vrste, je bila vsekakor junaška odločitev. Ta zavest in junaštvo partizanov, aktivistov NOB in našega naroda, ter velika želja po svobodi je bila tako močna, da je pripeljala do zmage nad fašizmom, nacizmom in kolaboracionizmom. To junaštvo in držo naših partizanov ter partizanskih enot v NOB je že med vojno ter tudi po njej antifašistična koalicija priznala za velik prispevek k uničenju okupatorja in njegovih pomagačev. To zgodovinsko dejanje je bilo v preteklosti ter v preteklem letu, ob praznovanju šestdesete obletnice zmage nad fašizmom in nacizmom, posebej poudarjeno. Junaška drža in zmaga nad fašizmom in nacizmom so za nas in celotno človeštvo zelo pomembni in nas zavezujejo k spoštovanju vseh žrtev in pomnikov na te dogodke,« je povedal Cerar. V nadaljevanju je opozoril, da je blatenje narodnoosvobodilnega boja in obeležij NOB dokaz nestrpnosti in sovraštva. »Zato od posameznikov, družbe kot celote in našega vodstva pričakujemo strpnost in sožitje. Ob tej priložnosti se spominjamo tudi vseh žrtev, ki so dali svoja življenja za našo osamosvojitvev in državno samostojnost,« je še povedal Cerar, nato pa govor - v spomin vseh žrtev - zaključil z minuto molka.

Maks Cerar: »Novemu občinskemu vodstvu ob tej priložnosti želimo plodno in napredno delovanje in veliko sreče pri izvajanju njegovih odločitev. Naša organizacija pa si želi z občinskim vodstvom še naprej tako dobrega sodelovanja, kot smo ga imeli doslej.«

Slovesnost je s pesmijo dopolnil pevski zbor DU Žerjavčki, z recitali pa šolarji in Emil Milan Kuferštin.

Besedilo in foto: Zoran Jereb

Z veseljem vam priskočimo na pomoč

Zaradi vedno večjega povpraševanja po raznih oblikah pomoči na domu nastaja vse več zasebnih podjetij, ki se ukvarjajo s to dejavnostjo. Eno izmed takšnih je tudi domžalsko podjetje Libertas, Kos in partner d.n.o., ki je bilo ustanovljeno aprila lani. Gre za tako imenovan družbeno - storitveni servis, ki naročnikom ponuja razne oblike pomoči na domu, svojo dejavnost pa opravlja v šestih občinah, med drugim tudi v Trzinu.

Podjetje je - kot že rečeno - nastalo lani spomladi, ko sta se Žiga Kos in Zoran Grubešič odločila, da izkušnje, ki sta jih pridobila ob pomoči njunim starim staršem pri raznih opravilih, razvijeta v poslovno idejo ter se z njo poskušata uveljaviti na trgu. »V pomoči starejšim sva videla dobronamerno, zanesljivo in plemenito delo, saj nam zaradi čedalje hitrejšega življenjskega tempa vse bolj primanjkuje časa za pomoč našim svojcem, ki potrebujejo takšno ali drugačno obliko pomoči ali pa zgolj kakšen pogovor,« pravi poslovni direktor podjetja Žiga Kos, ob tem pa dodaja, da občine njihovih storitev ne sofinancirajo. »Zato so naše storitve nekoliko dražje, vendar so cenovno še vedno dostopne. Trudimo se namreč, da so cene kar se da nizke, pa čeprav zaradi tega naši dohodki niso tolikšni, kot bi lahko bili. Večje prihodke pričakujemo šele v naslednjih letih, ko bomo našo dejavnost razširili v več občin, morda celo na območje celotne države. Tedaj bo naša dejavnost postala bolj donosna zaradi učinka ekonomije obsega.« Poleg ugodnih cen je njihova prednost pred konkurenco tudi velika prilagodljivost potrebam posameznega naročnika. Priprave na ustanovitev podjetja in začetek njegove dejavnosti so potekale več kot pol leta. Da bi bila dejavnost podjetja kar se da blizu potrebam uporabnikov, je bilo v času priprav - poleg analize trga in pridobivanja podatkov s strani pristojnih institucij - med potencialnimi uporabniki izvedenih tudi nekaj anket, ki so pokazale, da potrebe po tovrstnih storitvah vsekakor obstajajo in da jih uporabniki že težko pričakujejo. Z doseženim v prvem letu delovanja podjetja je Kos zadovoljen, še zlasti, ker - kot sam pravi - podjetje med uporabniki tovr-

Podjetje Libertas lahko pokličete na pomoč 24 ur na dan in vse dni v letu, dosegljivi pa so na telefonskih številkah **01 721 94 54** in **031 872 286**.

Dejavnost podjetja Libertas obsega tudi pomoč pri urejanju vrta (Foto: arhiv podjetja Libertas)

stnih storitev še ni dovolj znano. »Naša promocija zaenkrat poteka predvsem od ust do ust, čeprav smo po občinah, v katerih smo prisotni, razdelili tudi nekaj promocijskega materiala,« pravi Kos. Glavni cilj podjetja bo tudi v prihodnje ostal trud za boljšo kakovost življenja oseb, ki potrebujejo takšno ali drugačno obliko pomoči. Poleg tega pa razmišljajo tudi o tem, da bi v kateri izmed občin pridobili koncesijo za

izvajanje pomoči na domu, vendar zaenkrat konkretnih korakov v to smer še ne izvajajo. »Trenutno se največ ukvarjamo z utrjevanjem temeljev podjetja, pri tem pa nam pomaga tudi Center za pospeševanje malega gospodarstva. Čeprav se ukvarjamo s pomočjo na domu, nam država pri razvoju in širitvi dejavnosti ne pomaga, k sreči pa nam vsaj polen pod noge ne meče,« priznava Žiga Kos. **Zoran Jereb**

Dejavnost podjetja

Oblike pomoči, ki jih nudi podjetje Libertas:

- nakup in prinašanje živil in drugih potrebščin iz trgovin ter spremstvo pri raznih nakupih,
- pomoč pri domačih opravilih (pranje in likanje, čiščenje stanovanj in hiš, vzdrževanje vrta in okolice bivališča, manjša popravila, čiščenje snega...),
- družabni stiki (pogovori, organizacija raznih družabnih prireditev in izletov, debatni krožki...),
- prevozi in spremstvo (do zdravstvenih ustanov, trgovin, bank, prijateljev, sorodnikov...),
- prevozi z dodatnimi storitvami (spremljanje pri nakupih, prevoz raznih predmetov, odvoz na smetišče...),
- dodatne storitve (pomoč pri izpolnjevanju obrazcev, urejanju upravnih postopkov...),
- družinam pa ponujajo tudi varstvo otrok ali hišnih ljubljencev,
- v fazi priprave in dogovarjanja pa je še ena storitev, in sicer dostava kosil.

Naš cilj so samozavestne stranke

Trzinsko podjetje Deval d.o.o. je bilo ustanovljeno leta 2002, Trzincem in širši okolici pa je postalo bolj znano dve leti kasneje, ko so svetovalno dejavnost podjetja nadgradili s Hypoxi terapijo in studiem za preoblikovanje telesa, enim od petih tovrstnih studiev v Sloveniji, ki uvaja v Evropi že močno razširjeno t.i. hypoxi terapijo zagotavljanja lepše postave.

»Začelo se je tako, da je moja nečakinja Sandra Pretnar iz Železnikov postala zastopnik za Slovenijo in ko smo se tudi sami v Salzburgu, od koder vse to izvira, podrobneje seznanili s to terapijo in jo preizkusili tudi na lastni koži, smo ugotovili, da je zelo učinkovita in uspešna. Bilo je očitno, da se lahko s to terapijo rešuje probleme vseh, ki imajo celulit in maščobne obloge na kritičnih delih telesa. Ne glede na to odločitev ni bila lahka, ker so bila za nabavo opreme in lokala potrebna velika finančna sredstva. Toda izziv je bil prevelik in hypoxi terapijo smo se odločili - kot drugi ponudnik v Sloveniji - ponuditi tudi v Trzinu,« je povedal **Anton Demšar**, ki to uspešno mlado podjetje vodi skupaj z ženo **Silvestro** in hčerka **Natašo** in **Petro**.

Studio so uredili v 70 kvadratnih metrov velikem lokalu v novih trzinskih blokkih, v njem pa številnim ženskam in tudi moškim vseh starosti, ki se ne želijo sprijazniti s celulitom in z odvečnimi kilogrami, pridobljenimi z nezdravim načinom življenja, pomanjkanjem gibanja in nekovostno prehrano, ponudili tri aparature - Hypoxitrainer, Vacunaut in masažno obleko, ki vse delujejo na podobnem principu. »S pomočjo vakuuma, ki se ustvari v aparaturi in deluje na posamezne kritične dele telesa, kot so trebuh, zadnjica, boki in stegna, se problematični zamaščeni deli telesa prekrvavijo in segrejejo, ob tem se razširijo kapilare in velike maščobne molekule se lahko odvedejo v mišice, kjer se porabijo kot gorivo. Na tak način lahko težo izgubimo le tam, kjer si želimo. Pri navadnem hujšanju z dietami shujšamo najprej v obraz in zgornji del telesa, trdovratne maščobe in celulit na zadnjici in stegnih pa ostaja. Za en kilogram manj na trebuhu moramo na primer izgubiti kar dobre štiri kilograme celotne teže. Terapija v masažni obleki traja dvajset minut, trening na preostalih dveh napravah, kjer mora biti naša stranka fizično aktivna, pa pol ure,« razloži gospa Silvestra, njen mož pa doda, da za uspešnost ni potrebna dieta in stradanje, edini pogoj za uspešnost terapije je, da se šest do osem ur po terapiji uživa samo beljakovinska hrana.

Nataša, Silvestra in Anton Demšar v trzinskem studiu Hypoxi.

Osebam s prekomerno težo, ki želijo izgubiti več kilogramov, se ob začetku vsake terapije izroči tudi poseben jedilnik s štirimi obroki na dan, katerega osnovno pravilo je: jej, dokler si lačen. Prav tako je potrebno veliko piti in se tudi čim več gibati. Debelost je najpogostejša in tudi vse bolj nevarna bolezen sodobnega časa, in kljub temu da je večina ljudi premalo motiviranih, da bi za svoje zdravje in boljše počutje storili kaj več, tovrstna ponudba postaja prava tržna niša. Trzinke, pa tudi obiskovalke iz bližnje in dalnje okolice, studio Hypoxi sicer najbolj polnijo pred poletjem, a tudi v tem času jim obiskovalke ne manjka. Ko se stranka - večinoma so to ženske, stare od dvajset do sedemdeset let - odloči, da bi rada spremenila postavo s pomočjo hypoxi terapije, se oglasi v studiu, kjer se z njo pogovorijo o željah in pričakovanjih, ji svetujejo, kakšen jedilnik bo zanje primeren, opravijo brezplačno testiranje naprav, jo opozorijo na določene omejitve (terapija z vakuumom namreč ni primerna za nosečnice in doječe ženske, pa tudi ne za tiste s previsokim pritiskom, srčnimi spodbujevalniki ipd.), izmerijo obsege delov telesa in telesno težo, ki jo nato stalno spremljajo, priporočijo terapijo, ki navadno obsega dvanajst obiskov studia po trikrat na teden. Za dobrih sto tisočakov, kolikor stane predpisana terapija, je uporaba omenjenih naprav preverjeno zelo prijetna in nič kaj napor-

na, učinki menda zelo zadovoljivi in učinkoviti, stranke pa zato zadovoljne in veliko bolj samozavestne, kar je tudi naš osnovni cilj, zagotavljajo Demšarjevi.

Besedilo in foto:
Jasna Paladin

Telefonske številke občine Trzin so:

**01/564 45 43, 01/564 45 44,
01/564 45 49 in 01/564 45 50**

Številka faksa je:

01/564 17 72

Uradne ure:

**ponedeljek 8 - 14
sreda 8 - 13 in 14 - 18
petek 8 - 13**

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki

01/564 47 30.

Dve trzinski podjetji med evropskimi gazelami

Trzinska podjetja so se pred dnevi ponovno zelo izkazala. Na letošnjem seznamu evropskih gazel »Europe's 500« najdemo namreč deset slovenskih podjetij, med njimi pa kar dve trzinski: podjetje Čistoča d.o.o. se je namreč uvrstilo na 88., podjetje Sinfonika d.d. pa na 135. mesto. Če vemo, da lestvico »Europe's 500« sestavlja petsto najhitreje rastočih podjetij v Evropi, sta dosežka omenjenih trzinskih podjetij vredna še toliko večjega spoštovanja.

Z izrazom »gazela« se v gospodarstvu označuje zelo hitro rastoča podjetja. Hitro rast običajno zmorejo mlada in majhna podjetja, vendar trzinski podjetji dokazujeta, da temu ni vedno tako. Čistoča je imela namreč lani (po podatkih iz Europe's 500) že skoraj 800 redno zaposlenih oziroma dvakrat več kot pred tremi leti, njeni prihodki pa so se v zadnjih treh letih več kot podvojili in so lani znašali že 13,5 milijona evrov. Še hitrejša je bila rast Sinfonike, ki je od leta 2002 do 2005 število zaposlenih s 24 povečala na več kot 120, prihodek pa se ji je povečal za več kot 300 odstotkov in je lani znašal 14,8 milijona evrov.

Želeli smo preveriti, kakšen je naš tržni položaj

In kaj so o svoji uvrstitvi med evropske gazele povedali v omenjenih podjetjih? **Mihael Strmljan**, direktor Čistoče, pravi, da morajo slovenska podjetja svoj tržni položaj preveriti tudi v širšem, evropskem prostoru, ne samo v slovenskem. »Mi smo se tega lotili tako, da smo se prijavili na izbor Europe's 500, vendar tako visoke uvrstitve nismo pričakovali.« je priznal Strmljan, ki je prepričan, da bo ta dosežek prispeval k večji prepoznavnosti Čistoče tako v slovenskem kot tudi v širšem, evropskem prostoru. »Pogosto se namreč zgodi, da šele priznanje, ki ga dobiš v tujini, pripomore k priznanju in potrditvi v domačem okolju.«

Na vprašanje, kaj je bil glavni vzrok tako hitre rasti Čistoče v preteklih letih, je odgovoril, da so to v prvi vrsti zdravi in trdni temelji podjetja. »Poleg tega pa vse več slovenskih podjetij spoznava, da je za podjetje najbolje, če se specializira in ukvarja z enim samim področjem, ostala pa odda zunanjim, strokovno usposobljenim izvajalcem. Zaradi kakovostnega dela in poslovanja smo v preteklih letih pridobivali vse več naročnikov, to pa je rast podjetja zelo pospešilo. Pomemben vpliv na hitro rast pa so imeli nenazadnje tudi prevzemi konkurenčnih podjetij. Mnoga manjša podjetja so se nam z veseljem pridružila, saj ima veliko in močno podjetje na trgu tudi pomembnejšo in stabilnejšo pozicijo, ki si jo manjši težko pribori-

Mihael Strmljan: »S prijavo na razpis Europe's 500 smo želeli preveriti naš tržni položaj, tako visoke uvrstitve pa nismo pričakovali, in smo se je zelo razveselili.« (Foto: arhiv podjetja Čistoča d.o.o.)

jo. Seveda pa večje podjetje lahko nudi naročniku tudi širšo paleto storitev.«

O nadaljnjem razvoju podjetja je Strmljan povedal, da se trenutno največ posvečajo razvoju in nujenju zahtevnejših in bolj specialnih čiščenj ter še boljši kakovosti storitev. »Razvijamo pa tudi druge vrste storitev, saj je naš cilj naročniku ponuditi čim širšo paleto storitev in ga tako razbremeniti skrbi za spremljajoče dejavnosti ter mu tako omogočiti, da se posveča izključno svoji specialnosti.« poudarja direktor Čistoče in dodaja, da nameravajo njihov položaj na trgu še utrditi ter ostati vodilni ponudnik tovrstnih storitev v Sloveniji. Ko pa bomo z Evropsko unijo še tesneje povezani, bodo morda začeli razmišljati tudi o širitvi na nova tržišča.

Izbor Europe's 500 je skladen s celotno naravnostjo podjetja

V Sinfoniki d.d. pa je bila po besedah **Igorja Pirca**, svetovalca predsednika uprave, odločitev, da se prijavijo na izbor Europe's 500 del naravnosti njihovega podjetja, da poleg prodornosti svoje ponudbe razvija tudi druge oblike sodelovanja s širšim družbenim okoljem. »Ocenili smo, da je za izgradnjo medijske podobe podjetja pomemben tudi odnos do zaposlenih, do zaposlovanja in vključevanja mladih, da je torej podjetje zaposlenim prijazno v vseh pogledih. Ker se zavedamo prispevka ustvarjalnega razpoloženja zaposlenih, smo v preteklih dveh letih spodbujali njihovo pripadnost podjetju,« poudarja Pirc. »Zavedamo se, da je kriterij Eu-

Igor Pirc: »Kriterij Europe's 500 je samo eden od pogledov na uspešnost podjetja, saj izkazuje predvsem kadrovske rast. Vendar pa je odpiranje delovnih mest za lokalno okolje izjemnega pomena, zato smo na doseženo uvrstitev zelo ponosni.« (Foto: arhiv podjetja Sinfonika d.d.)

rope's 500 samo eden od pogledov na uspešnost podjetja, saj izkazuje predvsem kadrovske rast, vendar pa je odpiranje delovnih mest za lokalno okolje izjemnega pomena, zato smo na doseženo uvrstitev zelo ponosni.«

Dejavnost Sinfonike d.d. najbolj zgovorno pojasnjuje slogan podjetja »Sinergija informatike, interneta, telefonije in kreativnih aplikacij«. Ob predlanski združitvi več uspešnih podjetij je podjetje začelo nadgrajevati ponudbo z novimi rešitvami in znanji, tako da danes dejavnost podjetja sestavlja več stebrov - systemske integracije na področju informacijske tehnologije in telekomunikacij, varnosti in varovanja podatkov ter razvoja operaterskih storitev. »Razvojne cikle se postavljajo obdobja hitrega vzpona, konsolidacije in nadaljevanja rasti. Sinfonika kot skupina podjetij v naslednjih letih načrtuje predvsem širitev ponudbe v jugovzhodno Evropo, kjer smo že ustanovili ali kupili nekaj podjetij z dejavnostjo matične družbe. Nekatere storitve so na teh trgih šele v začetkih, in nam bodo izkušnje iz Slovenije zelo koristile pri vzpostavljanju ustrezne ponudbe in pridobivanju tržnega deleža, še zlasti na področju alternativnih govornih in podatkovnih komunikacij. Vendar pa nadaljnja rast podjetja ne bo ekstenzivna, pač pa premišljeno usmerjena v razvojno najbolj atraktivne dejavnosti,« je napovedal Pirc.

Zoran Jereb

Vandalizem - obupan jok osamljenih otrok

Ko sem sprejela povabilo, da napišem prvo kolumno za novo rubriko Odseva, sem sama pri sebi začela ugibati, kakšne stiske in težave pestijo Trzince. »Je dosti alkoholizma ali morda več deloholizma? Količko je osamljenih, samih sebi prepuščenih otrok, razdrtih družin, begajočih mladostnikov, ki iščejo razbremenitev svojih neznošno težkih občutkov, da nikomur ni mar zanje, v drogah? Kaj pa čustveno, fizično in spolno nasilje? Kako se tukajšnji ljudje spopadajo s tem, da odrasli otroci predolgo ali celo za vedno ostajajo doma pri starših in jih je strah polno zaživeti svoje življenje? In, ali je o vseh teh stiskah sploh dovoljeno govoriti? Resnica pa je ta, da so to zgodbe vsakega od nas, ne glede na to, v katerem kraju živimo. To so najbolj človeške zgodbe.

Gotovo obstajajo statistike, ki bi dale odgovore na nekatera od zgoraj postavljenih vprašanj, dejstvo pa je, da stvari, ki se dogajajo v naših družinah, ostajajo zakrite očem drugih. Pa vendar lahko marsikaj začutimo, ko se sprehodimo po ulicah, parkih in igriščih.

Podrti znaki in koši za smeti, razdejani parki, polomljene klopi in otroška igrala, porušeni zidovi. To je zelo izrazita in glasna govorica storilcev. V prvem trenutku ta slika vzbuja ogorčenje, jezo in bes na predrzneže, ki uničujejo družbeno lastnino. Še več, v mimoidočem prebudi zaničevanje in impulz, da bi bilo potrebno te »predrzne nevzgojene vandale« dobro premikastiti, pa se potem to ne bi več dogajalo. Takšno razdejanje prav gotovo pritegne pozornost. In to je tudi glavni namen teh

obupanih mladih ljudi. To je njihovo »kričanje« na pomoč. In kaj vse je pravzaprav v tem kriku? Kaj ti otroci s svojimi dejanji želijo sporočiti? Kaj zares hočejo, da bi odrasli razumeli? To je zadnji, najglasnejši jok teh otrok. In mi ga vsaj tokrat ne smemo preslišati. Ali pa ga bomo slišali šele, ko bo otrok na drogah ali bo razmišljal o samomoru. To je klic po očetu in mami. »Ali bo končno kdo opazil, kako grozno mi je?« Razbita stekla in polomljena igrala so odsev razbitih družin, pohojenih src in porušeni sanj. To je sporočilo osamljenega, globoko žalostnega otroka, ki govori: »Nihče me nima rad, nihče me ne spoštuje in me ne jemlje resno. In kar najbolj boli: za mamó, kot da ne obstajam, oče pa mi vsak dan pove, da iz mene ne bo nič, da sem nesposoben in da nisem za nobeno rabo, da ga je sram, kakšen sem.« Vandalizem je zgodba o pogrešanju družine. Je pripoved starih staršev in staršev skozi tega otroka o tem, kako tudi oni niso imeli nikogar (mame, očeta), ki bi se zanimal zanje, jim povedal, da so dragoceni in pomembni, nekoga, ki bi jim rekel: »Rad/a te imam«.

Ti mladi neizmerno hrepenijo po tem, da bi šli skupaj z očetom na ribolov, v hribe

ali na košarkarsko tekmo, da bi jim oče vsaj enkrat rekel: »Sin moj, ponosen sem nate.« In potem bi bilo vse drugače. Da se te mama razveseli, ko prideš domov, čeprav si zadirčen in slabe volje. Da te začuti in ti reče: »Živjo, kako si? Danes si pa zelo žalosten...« Začetna jeza in ogorčenje nad temi mladimi sta zbledeli. Prebudilo pa se je razumevanje in žalost. Človeka ima, da bi te otroke močno stisnil k sebi in jim rekel: »Rad vas imam, vem, da ste v sebi izjemni mladi ljudje, z neomejenimi potenciali. Hvala, ker nam tako jasno pripovedujete, kaj potrebujete od nas in kako vam je.« A ni potrebno. Ker vem, da imajo ti otroci vas, ki ste dobri starši, in boste to zagotovo storili. Ker so vaši in ker jih imate radi.

Metka Mejač Toplišček,
spec. zakonske in družinske terapije

Pripis urednika

Spoštovane bralke in bralci, pred vami je prvi članek, ki so ga pripravili strokovnjaki kamniškega Centra za družinsko terapijo. Dogovorjeni smo, da bodo v njem na kar se da poljuden način obravnavali težave in vprašanja, ki se pojavljajo v življenju vsake družine - pa naj bo to vzgoja otrok, odnosi v družini ali med generacijami ali kaj tretjega. Vabim vas, da vsebino rubrike sooblikujete in nam sporočate, čemu naj bo namenjena. V kolikor boste z njeno vsebino zadovoljni, lahko postane stalna rubrika Odseva.

Zoran Jereb, urednik

Enake možnosti - prispevek h konkurenčnosti regije

Vsklopu Tedna vseživljenjskega učenja je v petek, 20. oktobra, v prostorih Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije potekala predstavitev dela Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije za obdobje 2007-2013. Prav tako pa je istega dne v RRA LUR potekal dan odprtih vrat.

Na predstavitvi regionalnega razvojnega programa za novo finančno obdobje se je direktorica RRA LUR Lilijska Resinovič osredotočila na ukrep *Enake možnosti - prispevek h konkurenčnosti regije*. Z omenjenim ukrepom želimo v regiji doseči, da bi imeli vsi prebivalci Ljubljanske urbane regije enake možnosti pri dostopu do izobraževanja in dela ter bi tako pripomogli k zmanjševanju socialnih in drugih razlik. V sklopu tega ukrepa je v no-

vem finančnem obdobju (2007 - 2013) predvidenih več aktivnosti, kot so zagotavljanje rekreacijske infrastrukture za osebe s posebnimi potrebami, ureditev stanovanjskih razmer za različne družbene skupine, sodelovanje z delodajalci pri vključevanju vseh prebivalcev v delovne procese, odpravljanje medvrstniškega nasilja ter vzpostavitev centrov, kjer bi povezali vse družbene skupine in jim nudili storitve, ki jih potrebujejo (izobraževanje, portal za socialno varstvo, iskanje zaposlitve,

nudenje raznih oblik pomoči in druge aktivnosti).

V Regionalni razvojni agenciji Ljubljanske urbane regije začinjamo z izdelavo izvedbenega dela regionalnega razvojnega programa za novo finančno obdobje. Vanj bodo vključeni projekti, ki bodo sledili ciljem, zastavljenim v strateškem delu regionalnega razvojnega programa. O procesu nastajanja tega dokumenta vas bomo sproti obveščali, če pa imate kakšne želje, predloge ali ideje, kakšni projekti naj bi se izvajali v Ljubljanski urbani regiji v novem finančnem obdobju v okviru ukrepa *Enake možnosti* ali pa na drugih področjih, pa nas, prosim, obvestite po elektronski pošti na naslov lur@ljubljana.si ali pa po telefonu na številko 01 306 19 02. Za sodelovanje se vam že vnaprej zahvaljujemo.

Maša Resinovič, RRA LUR

Brucovanje v Domžalah

Novopečeni študenti in študentke iz Trzina (in vsa ostala mladi-
na), pozor! V Domžalah pripravljamo velik žur, ki je postal
že kar nekakšen letni obred, ko pospremimo dijake/dijakinje iz
srednješolskih klopi v študentsko življenje. Letos bomo tako pos-
premili že štirinajsto generacijo! Zabava bo vreda prihoda!

V sredo, 29. novembra 2006, bo v Hali komunalnega centra v
Domžalah velik žur - v pravem pomenu besede. Že štirinajsto le-
to pripravljamo novopečene študent(k)e na novo, bolj ali manj
odklopljeno študentsko življenje. Poleg tega bomo tako v slogu
zakorakali v dolgo pričakovani december, ki ga vsi naslavljamo
kar veseli december. V Domžalah bo torej 29. novembra vroče!
Ob 21.00 se začne glasbeni program, ki ga bodo zapolnili: skupi-
na Grimmski, slovenska pop zvezda Alya in nikoli dolgočasna
Slon in sadež. Dobre glasbe ne bo manjkalo, zabave pa še manj.
Poskrbljeno bo namreč za pestro animacijo, velik srečelov, manj-
kal pa ne bo tudi pravi krst brucev. Tudi prevoz domov (do 15
km) bo organiziran, tako da bo ena skrb manj!

Še nekaj uporabnih informacij: vstopnice v prodajni lahko
kupite v ŠKD-ju, ŠKK-ju, e-Študentskem servisu v poslovalnicah
Domžale, Kamnik, Lj-Bežigrad, Lj-Center, v poslovalnicah Mo-
drega študentskega servisa v Koloseju in na Boršnikovem trgu 2.
Cena vstopnic za člane ŠKD, ŠKK in aktivne člane E-ŠS je 600
tolarjev (2,50 evra), za nečlane in vse ostale pa 1.000 tolarjev
(4,17 evra), na dan prireditve pa bo cena vstopnice 1.300 tolar-
jev (5,42 evra).

Če te še kaj zanima, si le oglej našo spletno stran www.student-ski-klub.com,
kjer najdeš tudi vse o naši ostali ponudbi. Zdaj, ko
ste študenti/študentke, si le oglejte ponudbo in vse ugodnosti, ki
ste jih s študentskim statusom dobili/e. Ni jih malo! :)

Se vidimo! **Ana Strnad** Študentski klub Domžale

Spoštovani občani !

Hvala vsem, ki ste šli na volišče in podprli
kandidata za župana Matjaža Erčulja. Hvala
vsem, ki ste dali glas svetnikom na listi Slovenske
demokratske stranke in hvala vsem, ki ste glasov-
vali proti pokopališču na Pajkovem hribčku.
Svetnika in člani odborov si bomo prizadevali
uresničevati naš program, pri sprejemanju vseh
odločitev pa bomo v občinskem svetu konstruk-
tivno in tvorno sodelovali. **OO SDS Trzin**

Zahvala

Zahvaljujemo se volivcem, ki so volili nas in naše-
ga kandidata za župana. Čestitamo jim za dobro
izbiro in jim zagotavljamo, da bomo v občinskem
svetu uveljavljali naš skupni program. Ponosni
smo tudi, da smo odločilno pripomogli k temu,
da so Trzinci mogli odločiti glede lokacije poko-
pališča. Za dobljene glasove čestitamo tudi svo-
jim tekmečem v volilnem boju. Glede na to, da so
si naši programi med seboj podobni, jih poziva-
mo k čimprejšnjemu skupnemu uresničevanju teh
programov! **Kandidati liste Za zeleni Trzin**

BOJEVNIKI MODERNE DOBE

*Okoli tristo tisoč otrok sodeluje v vojnah po svetu,
tristo tisoč otrok, bojevnikov majavih nog,
tristo tisoč krvavih zgodb.*

Lahki mitraljez prek ramen, krhkih otroških teles.

*Devet let stari otroci, morda dvanajst, ali več poteptani in
okradeni otroških sanj.*

*Le devet let in več in že so bojevniki slavnih vojska,
tega ali onega vodja, le-ti celo izrabljajo svojo vero
ali boga.*

*Le kdo dovoli to kruto morijo
bogati, bogati, ki polnijo svoj si mošnjček,
le kaj mar jim otrok in še en mrliček.*

*Nafta, črno zlato in še kaj, to tisto je pravo,
Ki je srž spora postalo.*

Kaj mar jim za to ali ono otroško jim glavo.

*Bogastvo, rude, bude domišljijo
in dajejo nove krvave spodbude.*

V ta boj vključujejo še rosne otroke,

ko bi tiran se resnično zavedal,

kako le-ti otroci trpijo, le kdo? In kdaj?

Bo prekinil to svetovno morijo.

Morda le počasi se stvari uredijo.

Le počasi obrača se svet,

obenem pa raste število posilstev mladih deklet.

Pa potrebno zato je le malo

Pa s to svetovno morijo bi se hitro končalo,

morijo otrok in mladih deklet.

Spremeniti je treba le mišljenje v ljudeh!

Nobena ruda in ne pobuda toliko ne velja,

kot iskren nasmeh in sreča otroškega srca.

Milan Emil Kufersin

Zahvala

Hvala volivcem, ki ste me volili. Prepričan sem,
da je vaš izbor slonel na vrednotah mojega pro-
grama: medsebojnem spoštovanju, zaupanju, pra-
vičnosti in gospodarnosti. Skupaj z listo Za zele-
ni Trzin sem srečen, da smo pripomogli k temu,
da so se Trzinke in Trzinci lahko odločali na refe-
rendumu o lokaciji pokopališča. Ker ste me izvo-
lili za svetnika liste Za zeleni Trzin, se bom tru-
dil, da v sodelovanju z županom in ostalimi sve-
tniki čim prej uresničimo cilje, ki so bistveni za
vas. Še posebej pa se bom zavzemal za krajinski
park, zdravstveno postajo (splošno ambulanto,
zobno ambulanto, laboratorij in lekarno) ter de-
mokratizacijo občinskih glasil (Odsev, TV).
Kot svetnik sem vam na voljo. Hvala, ker ste bili
in boste z menoj!

**Kandidat za župana in izvoljeni svetnik
Miran Šinigoj**

Boginja Talia in Trzin

Ze od zgodnjih osnovnošolskih let je moje življenje nekako povezano z gledališčem, bodisi kot gledalec v poklicnih gledališčih, še bolj pa kot aktivni igralec, režiser, scenarist in organizator na ljubiteljskih odrih. In še danes sem aktiven, zato si pač prisvajam pravico, da nekaj besed napišem tudi za okolje, v katerem že lep čas živim in delujem. Zakaj prav zdaj to poudarjam?

Zato pač, ker našo ožjo skupnost čaka odločitev glede kulturnega doma: ali naj ga obnovimo ali zgradimo na novo. Mnogi boste rekli, da *ga ne potrebujemo*, saj imamo v Mengšu *Špas teater*, v Domžalah *Bernika*, pa še Ljubljana je tu. Lahko mi verjamete, da *ga potrebujemo*, pa ne zato, ker sta tako oder v Mengšu kot v Berniku malo primerne za prave gledališke predstave, pač pa *zaradi zgodovine gledališča v Trzinu*.

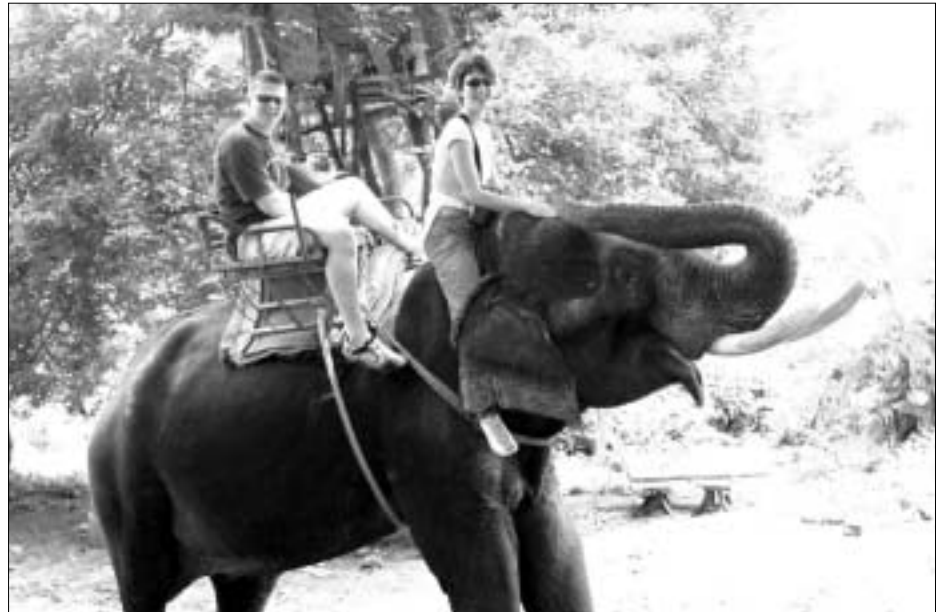
Prve predstave v majhnem zaselku Trzin beležimo že davnega *1923. leta* in od takrat se je skoraj brez prekinitve tako ali drugače odvijala gledališka dejavnost, kar pomeni tudi to, da je obstajala velika želja prebivalcev za igranje in gledanje raznih uprizoritev na trzinskem odru. Tudi zato je dolžnost sedanje generacije, starih in na novo priseljenih Trzinčev, da gojijo to žlahno izročilo preteklosti in ji namenijo del svojega bivanja v tem prostoru. Zato potrebujemo dom, vendar ne kakršnegakoli, nekaj neposrečenega in neprimerne kot je Bernik, ampak funkcionalno zaokrožen objekt, ki bo poleg svojega osnovnega namena služil tudi drugim potrebam občanov. Seveda se takšen objekt ne zgradi kar v enem letu in tudi poceni ni, vendar si moramo vzeti čas in zagotoviti denar skozi vrsto naslednjih let.

Objekt sam po sebi še ne pomeni, da bo dobro deloval, zato so potrebni *pravi ljudje*.

In ena od teh je prav gotovo gospa *Urša Mandeljc*, poročena *Slapar*, zato smo se namenili spregovoriti z njo o tegobah in radostih trzinskih gledališčnikov.

Urša, najprej vprašanje: Pred kratkim si se poročila in se preselila v Šmarco, kjer že od nekdaj deluje dramska skupina. Kakšni so tvoji načrti za naprej, ali se lahko zgodi, da boš trzinskemu odru pokazala hrbet?

Če ne bi imela res velikega veselja do gledališča, bi trzinskemu odru že zdavnaj pokazala hrbet. Vendar me v KUD vleče ne le veselje do odrskih desk, temveč ljudje, s katerimi delamo (s tem mislim na svojo skupino, ki je pri svojem delu resnično profesionalna in hkrati odštekana). Ko so bili moji igralci še mlajši, sem si v mislih večkrat ponavljala: »Nikar ne pusti, da bo-

Urša in Tomaš na poročnem potovanju (Foto: arhiv Urše Mandeljc)

do otroci prepuščeni ulici. Uživajo na odru in ti jih lahko veliko naučiš.« Danes so vsi ti otroci postali srednješolci in kmalu bodo študentje. Vsem je gledališče postalo stil življenja.

Nikakor, sedaj ko sem poročena, ne bom odnehala in pustila da delo v skupini zamre. Še posebno pred poroko in na dan poroke sem spoznala, da smo tako zelo povezani kot prijatelji, da mora naša naveza ostati. Naj še omenim, da sem letos začela s študijem na pedagoški fakulteti, specializacijo - smer drama. Morda nekega dne na oder postavim predstavo z mladimi, ki so nekoliko »drugačni«. Seveda pa se bom morebitnemu povabilu dramske skupine v Šmarci z veseljem odzvala.

V svoji sicer ne tako dolgi karieri imaš kar nekaj odmevnih otroških in mladinskih predstav. Še posebej odmevne med občinstvom so bile Kekec, Trnuljčica, Notredamski zvonar... Kakšni so tvoji načrti za prihodnost? Še posebej me zanima, ali načrtuješ tudi kakšno »ta zaresno« predstavo z odraslimi?

Spominjam se, da sem si - po moji prvi predstavi, ki sem jo pripravila za god sv. Miklavža - na glas zaželela, da bi nekega dne pripravila celovečerno predstavo. Kmalu je bila za menoj prva resna premiera. Vsekakor nas letos čaka nova premiera, in sicer v nekoliko drugačni zasnovi. Prva sprememba, ki se bo zgodila, je selekcija igralcev, na željo tistih, ki so v skupini že dalj časa. Druga sprememba, po vsej verjetnosti, pa je žanr predstave. Glede ta zaresne predstave: večkrat sem razmišljala o

tem. In tudi starejši iz moje skupine me priganjajo, da naredimo kakšno »zaresno« predstavo. Vendar ima tukaj velik vpliv čas. Vsaka predstava zahteva ogromno časa. In vse, kar delam v KUD-u, je prostovoljno - zastoj. Tako da moramo tudi nekaj zaresnega delati, čisto vsakega večera in včasih tudi noči pa tudi ne morem preživeti v dvorani. Vendar volja za delo je, tako da se bo to nekega dne s kakšno podporo ali pomočjo tudi zgodilo.

Pred nami so veseli dnevi - Miklavž, božič, novo leto. Vsako leto si za te praznike nekaj pripravila, in verjamem, da tudi letos. Kaj?

Že nekaj let govorim, da bom z miklavževanjem prenehala. Pa me vsako leto k pameti spravijo igralci. Vendar lanskoletna zmešnjava z darili, ki jih je pripravila Občina Trzin, se mi je res zamerila. Pa vendar nekaj bo, seveda v dogovoru z Občino o boljšem sodelovanju.

Že več let razmišljam o Andersenovi pravljici Snežna kraljica ali pa zgodba o Deklici z vžigalicami. Vse pa je odvisno od navdušenja igralcev, kar jim bo bolj všeč.

Z možem Tomašem sta se lepo »ujela« v dvojec, ki je bil zelo uspešen. Ali se bo sedaj kaj spremenilo?

Zaradi poroke se ne bo spremenilo nič. Bo pa se spremenilo to, da me bo Tomaš manj spremljal na vajah in manj sodeloval v društvu, ker zopet študira in ima poleg vsega še polprofesionalen hobi - ozvočenje.

Ker vem, da sta oba glasbeno nadarjena, Tomaš je še posebno spreten na tolkalih,

me zanima, ali kaj razmišljata o kakšni glasbeni predstavi, da ne rečem opereti? Notredamski zvonar je nekako nakazal to smer.

Ja, Tomaš je nadarjen za glasbo, jaz pa ne. Kadar hočem kaj zapeti, mi otroci vedno rečejo: »Bodi raje tiho, bomo že sami!« Zasluge za glasbo v predstavah gredo Igorju Razpotniku ml. Res je strokovnjak na svojem področju. Vsakič mu dam proste roke, da ustvarja, kot se mu zdi. In mislim, da mu je še vedno uspelo. Ja, razmišljamo tudi v to smer, ravno za letošnje leto se pogovarjamo o muziklu. Vendar se je treba zavedati, da to za seboj potegne tudi mnogo plesnih in pevskih korakov. In s tem je še več dela in strokovnosti, kot pri klasični gledališki predstavi.

Ne želim, da greš po kostanj v žerjavico, pa vseeno vprašanje: Kaj in kako bi si želela, da KUD deluje, kakšni naj bi bili odnosi znotraj in delovanje navzven?

Trenutni odnosi v našem društvu niso preveč rožnati. Sestanki upravnega odbora so vedno zelo pestri in polni obtoževanj. In ravno to je tisto, kar me odvrča od delovanja v društvu. Zato bi si želela drugačnega delovanja nekaterih vodilnih v društvu. Resnica je, da mi še nikoli ni bilo onemogočeno izpeljati zastavljenega cilja, ali da društvo ne bi finančno podprlo predlaganih projektov. Dostikrat za slabo voljo za-

dostuje ton govora ali pogledi, ki letijo mimo nas. Se je pa že zgodilo, da so imela vsa društva občine in dejavnosti v dvorani prednost pred glavno dejavnostjo KUD-a, igro. Moje želje glede KUD-a pa so naslednje: želim si, da bi se v društvo vrnili starejši, tisti, ki ste včasih društvu veliko prispevali, in sploh ne vem, zakaj ste se umaknili. Menda zaradi tega, ker je v društvo prišla nova generacija z drugačnimi pogledi, mnenji in ambicijami, in ste raje odstopili. Tudi jaz se večkrat počutim nezaželeno, skupaj s svojo skupino, ampak vztrajam. Želim si tudi, da bi v društvu vladalo bolj prijateljsko vzdušje, ki ne bi razločevalo: vi ste tista skupina, vi tista... Včasih se vprašam, kdo sploh je KUD. Dostikrat je bilo slišati, da smo mi le sekcija in ne mladi rod Kulturno-umetniškega društva Franca Kotarja Trzin. Res, da smo si nadejali svoje ime Orbitala, vendar le iz razloga, ker so vedno, ko smo odšli na kakšno tekmovanje v okviru OŠ, vse skupine imele imena, kljub temu da so bile ravno tako v okrilju društev.

Lepo si znala najti simbiozo med starejšimi akterji in mladimi igralci, izšolala si kar nekaj dobrih mladih igralcev, kar se je pokazalo za zelo uspešno. Boš s to prakso nadaljevala tudi v prihodnje ali boš počakala, da se tvoji mladi igralci postarajo? Vzemi to vprašanje malo za šalo, malo zares.

Nekateri moji igralci so začeli v prvem oziroma drugem razredu osnovne šole in med njimi je že kar nekaj takih, ki bodo letos maturirali. Moram jih pohvaliti, da tako pridno in zavzeto obiskujejo vaje. Vsekakor se bomo skupaj starali, upam, da s pomočjo in pod »vplivom« tvoje generacije. Gospo Ado Lovše Mušič ima cela skupina zelo rada, in je vedno dobrodošla. Zmeraj se skupaj nasmejimo in kakšno ušpičimo (tudi v Gardaland je šla z nami), pa še razvaja nas s svojimi slastnimi dobrotami. Predvsem lepe spomine pa imamo vsi iz skupine, ko smo pripravljali predstavo Kekec z Janetom Mušičem, Ivkom Ručigajem, Ado Lovše Mušič in s tabo, Tone. Upam, da se ta pravljica o sodelovanju še kdaj ponovi. Bili smo odlična ekipa! In kljub temu da bomo v letošnji sezoni nekoliko okrnili skupino, bomo vedno medse sprejemali nadarjene mlade in zavzete igralce.

Kaj bi želela trzinskim gledalcem sporočiti, saj se bliža čas sporočil in voščil?

Prav bi bilo, da bi bili dnevi v prihodnjem letu čim bolj pristni in čim manj zaigrani. Naj bodo dnevi polni resnice, iskrenosti in ljubezni v vseh pomenih, ki jih ta ima.

Urša, hvala za izčrpen in iskren pogovor.

Tone Ipavec

Predstavljamo vam trzinska društva (2)

Društvo prijateljev mladine Trzin - DPM Trzin

Društvo prijateljev mladine je eno izmed uspešnejših društev v naši občini. Na pobudo iniciativnega odbora, ki so ga sestavljali Anica Mušič, Majda Ipavec, Tanja Turk, Jože Štih in Marija Hojnik, je bilo ustanovljeno pred sedmimi leti. Društvo je delovalo v okviru Zveze prijateljev mladine Domžale in Centra za delo z mladimi, začetne dejavnosti so bile namenjene organizaciji varstva otrok v dopoldanskem času med jesenskimi in zimskimi počitnicami, pomoči socialno šibkim otrokom in otrokom, ki se težje učijo, pred tremi leti pa je vodenje društva prevzela Mateja Chvatal.

Kako se je društvo v tem času spreminjalo oziroma razvijalo?

Res je, kmalu zatem, ko sem se z družino preselila v Trzin, sem se včlanila v DPM, ker me je pritegnil program dela društva ter njegovo poslanstvo, in sicer dvig kakovosti življenja otrok, mladostnikov ter njihovih družin, zastopanje in uveljavljanje njihovih interesov, potreb ter zaščita njihovih pravic. Društvo je imelo natančno izo-

Mateja Chvatal: »Vse občane vabim, da v četrtek, 21. decembra, ob 17. uri pridete na letošnji novoletni koncert. Zagotovo vam ne bo žal.« (Foto: arhiv Mateje Chvatal)

blikovan letni program dela, ki ga je vsako leto uspešno realiziralo. Povsem razumljivo je, da so se po določenem času, tudi s pomočjo mnogih izkušenj in spoznanj, nekatere aktivnosti opustile, zamenjale, dodale nove, in to ob upoštevanju aktualnih družbenih vprašanj in z namenom oblikovanja pozitivnih vrednot otrok, mladostnikov, njihovih družin ter želje po dvigu kakovostnega preživljanja prostega časa za vse otroke. To sta tudi dva zmed najpomembnejših ciljev društva.

Društvo je že od vsega začetka uspešno sodelovalo z osnovno šolo in vrtcem v Trzinu, zdaj te odnose samo še krepimo. Posamezne pobude za naše aktivnosti pridejo tudi z njihove strani, in mislim, da jih uspešno uresničujemo. V času jesenskih, zimskih in poletnih počitnic v dopoldanskem času, ko so otroci sami doma, zanje pripravljamo različne aktivnosti in jim omogočimo, da svoj prosti čas lahko preživijo z nami. V sklopu teh aktivnosti se uspešno povezujemo tudi s planinskim, kolesarskim, turističnim in gasilskim društvom iz Trzina.

S ponosom lahko povem, da sem v zadnjih dveh letih ob pomoči še nekaterih zelo aktivnih članic društva program dela dopolnila, saj smo v letošnjem letu izpeljali kar deset novih aktivnosti. Na javnem razpisu ministrstva za delo, ki je bil namenjen podpori družine, smo bili izbrani s tremi projekti. Prvi se imenuje Vsak otrok je lahko uspešen, drugi Postanimo spet srečna družina, tretji pa je namenjen oblikovanju značaja otrok od devetega do dvanajstega leta starosti.

Nekatere dejavnosti in prireditve so bile v preteklem letu zelo odmevne. Katere bi še posebej izpostavila?

Presenetljivo odmeven je bil lansko leto prvič izveden novoletni koncert Zapijmo in zaigramo skupaj. Pele so vse generacije, štiri skupine iz vrta, dva pevska zbor iz šole, nam že dobro poznani Žerjavčki, na različnih glasbilih so se predstavili učenci osnovne šole, piko na »i« pa je dodal učenec s svojim jodlanjem in seveda simpatičen moderator Jure Sešek. Dvorana Kulturnega doma Trzin je bila polna do zadnjega kotička. Nastopajoči so se izjemno izkazali, nekateri otroci so prvič nastopali na odru pred starši, kar je velik dogodek za vsako družino. Po dveh urah smo bili prijetno utrujeni in veseli, da nam je uspelo izpeljati tako zahteven projekt, v katerem je sodelovalo nad sto nastopajočih. Edina težava, ki se je takoj pokazala, je bila prostorska stiska, zato ga bomo letos organizirali v avli osnovne šole. **Zato že ob tej priložnosti vabim vse občane, da si ga pridete ogledat v četrtek, 21. decembra, ob 17. uri.** Zagotovo vam ne bo žal. V zvezi z organizacijo in izpeljavo lanskoletnega novoletnega koncerta bi rada še enkrat javno pohvalila članico našega društva Natašo Gladek, ki je od ideje do izvedbe ob sode-

Kaj je uspeh?

Uspeh je:

- če se smeješ pogosto in veliko,
- če pridobiš spoštovanje pametnih ljudi in če te imajo otroci radi,
- če zaslužiš priznanje poštenih kritikov in vzdržiš izdajstvo navideznih prijateljev,
- če ceniš lepoto,
- če v drugih vidiš najboljše,
- da pustiš svet za sabo boljši, pa naj bo z zdravim otrokom, obdelanim vrtom ali izboljšanim stanjem v družbi,
- če veš, da je vsaj eden v življenju dihal lažje, ker si tudi ti živel.

lovanju naših prizadevnih članic v projekt vložila največ truda.

Društvo je razmeroma »mlado«, uspešno, pa kljub nekaj izjemno prizadevnih članic je čutiti, da je številčno prešibko. Kaj meniš, kako bi privabili nove člane, predvsem starše?

Trenutno se v vodstvu društva zelo trudimo najti odgovor na to vprašanje. Poudarila bi rada, da je DPM prostovoljna neprofitna organizacija, in mogoče se odgovor skriva prav tu, ne vem.

Aktivnih članic, lahko rečem, je samo pet, občasno nam priskoči na pomoč še pet, in sicer od vsega skupaj šestdesetih članov. Glede na program dela društva je to absolutno premalo! Poleg tega smo, razen nekaterih redkih izjem, večinoma zaposlene mamice mlajših otrok. Pridobivanje novih in aktivnih članov je najboljše preko poznanstev, prijateljev, znancev, vendar je tudi to mnogokrat težko. Ljudje so v stiski s časom, iz služb prihajajo proti večeru, da ne omenjam posledic takšnega načina živ-

ljenja. Lansko leto smo izdelali zgibanko o društvu s pristopno izjavo, ki jo na vseh aktivnostih delimo staršem. Upamo na dober odziv. Zavedamo se, da bi večje število članstvo še bolj obogatilo, popestrilo in posodobilo vsebino programa.

Kako ocenjuješ odnos Občine do društva - je društvo deležno dovolj pozornosti, bi si jo morda želeli več in na kakšen način?

Menim, da je sodelovanje z Občino dobro, in je v okviru naših pričakovanj. V proračunu zagotovljena sredstva nam po dvanajstih letih redno nakazuje skozi vse leto. Nekaj sredstev pridobimo tudi sami preko donatorstva in različnih javnih razpisov. Kardarkoli smo župana povprašali za določeno mnenje, smo ga vedno dobili. Osebnostno mislim, da delamo dobro in da je županova vsakoletna pohvala našega dela na občnem zboru upravičena in iskrena.

Kako vidiš nadaljnji obstoj in razvoj društva, želiš povedati še kaj, česar te nisem vprašala in kaj se ti zdi pomembno pri nadaljnji »rasti« društva?

Nadaljnji obstoj društva ni vprašljiv, za nadaljnji razvoj pa nisem povsem prepričana, ker je vse povezano s problematiko, ki sem jo že omenila. Predvsem je problem v pomanjkanju večjega števila aktivnih članov. Vendar z optimizmom in dobro voljo lahko premagamo tudi to oviro, če sledimo odgovoru na vprašanje Kaj je uspeh? (glejte okvir, op. ur.). Vprašanje in odgovore nanj navajam v upanju, da se bo ob tem kdo odločil za sodelovanje z nami. **Dobrodošli v naših vrstah, seveda v družbi svojih otrok, vnukov, nečakov...**

Hvala za prijeten in izčrpen pogovor, še veliko uspehov ti želim v družbi sodelavcev.

Meta Železnik

»Žerjavčki« vabijo v svoje vrste nove člane

Upokojene občanke in občane, ki še niste člani našega društva, vabimo, da se nam pridružite.

Vpišete se lahko v Informacijskem centru Ivana Hribarja, in sicer ob sredah in četrtek med 8. in 13. ter med 15. in 19. uro, ob petkih pa med 8. in 13. uro. Vse, ki ste že člani našega društva, pa vabimo na naša tedenska srečanja vsak ponedeljek ob 16. uri v klubskih prostorih na Mengeški 9.

Odbor DU Žerjavčki

PRISTOPNA IZJAVA

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Datum rojstva: _____

Telefon: _____

Elektronski naslov: _____

Pristopam k Društvu prijateljev mladine Trzin.

Vaše želje in ideje: _____

Mengeška 22, 1236 Trzin, GSM 031 522 822, e-mail: mateja.chvatal@lu-kranj.si

Podpis: _____ Trzin, _____

Lepi spomini na šolo in Trzin

Dora Blejec je gospa, ki se je v Trzinu še danes z velikim spoštovanjem spominjajo številne generacije nekdanjih šolarik in šolarjev trzinske šole. Je učiteljica, sicer doma v Mengšu, ki je v Trzinu pustila več kot dvajset let svojega življenja, kar lahko brez pretiravanja rečemo glede na njeno dolgoletno aktivno udejstvovanje na različnih področjih trzinskega življenja. O njenih spominih na šolske dni in leta v Trzinu sva se pogovarjali prav petdeset let za tem, ko je kot učiteljica prvič stopila v razred.

Njeno prvo delovno mesto je bilo sicer na Primorskem, kamor so jo kot mlado dekle po končanem petletnem učiteljskem posluhu posebnim dekretom ministrstva. Celih trinajst let je poučevala najprej v odročni primorski vasi na osemsto višinskih metrih v višji organizirani šoli, kakor so takrat imenovali nepopolne šole oziroma podružnice, kakor takšnim šolam rečemo danes. »To je bila tako imenovana dvorazrednica z dvema učiteljicama, dvema razredoma in s približno petdesetimi otroki, ki so po starosti morali hoditi od prvega pa vse do osmega razreda. Potrebno je bilo veliko iznajdljivosti, da sem s kombiniranim poukom uspela učiti dva različna razreda v eni šolski uri, ki je bila takrat dolga šestdeset minut,« se svojih učiteljskih začetkov spominja Dora Blejec, ki je nato nekaj let učila še v občinah Kanal ob Soči in Nova Gorica. Domov se je vračala le med redkimi prazniki in med počitnicami, a že kmalu se je delovno mesto učiteljice pokazalo bližje njenemu domu.

Petnajst let na stari trzinski šoli

»Leta 1970 se je sprostilo delovno mesto v trzinski šoli, ki je bila takrat podružnica Osnovne šole Mengeš. Nadomestila sem učitelja, ki je učil četrti razred in bil hkrati tudi upravnik te šole. Petnajst let sem učila na tej stari trzinski šoli s štirimi razredi razredne stopnje, ki je imela prostore tam, kjer danes deluje občinska uprava. Ves ta čas sem bila tudi upravnica, vse do leta 1985, ko so v Trzinu zgradili sodobno osemletko. No, potem sem do upokojitve leta 1991 učila še tam,« se spominja svojih delovnih let v Trzinu in nadaljuje. »V Trzinu sem se vseskozi počutila zelo dobro. Bili smo zelo dober kolektiv in tudi s strani učencev in njihovih staršev sem bila deležna veliko spoštovanja - kot noč in dan, če primerjam z današnjim odnosom do učiteljev.«

»Res sem živela za šolo!«

Zakaj meni, jo imajo Trzinci še danes v tako lepem spominu? »Ja, to je res zanimivo, ker sem bila v resnici takrat poznana kot strah in trepet, kakor radi rečemo. Vedno sem da-

Dora Blejec še danes hrani fotografije svojih razredov

jala vtis strogosti. A ko smo z učenci vzpostavili nek kontakt, smo se vedno odlično razumeli. Z vsemi. Verjetno se me nekoliko bolj spoštovali tudi zato, ker sem bila hkrati tudi upravnica šole in pri meni nikoli ni bilo vse dovoljeno. Zato so se me verjetno otroci tudi nekoliko bali. Rada sem imela red in disciplino. A znali smo se tudi pošaliti; za učitelja je zelo pomembno, da ima smisel za humor, saj s tem lahko otroke precej sprosti. V glavnem imam lepe spomine na prav vse generacije učencev, ki sem jih učila. »Spomni se večine otrok, ki so svoje znanje nabirali v njenem razredu, kot kaže, pa jo imajo v lepem spominu tudi nekdanji učenci. »Veliko se jih name še vedno spomni ob različnih praznikih. Ena učenka iz prve generacije na primer ne izpusti nobenega dneva žena in novega leta, ne da bi mi poslala voščilnico,

in to mi zares zelo veliko pomeni,« pravi in dodaja, da je zelo vesela tudi vsakega pozdrava na cesti in pogovora z nekdanjimi učenci in njihovimi starši. »Moram reči, da sem od vseh deležna velikega spoštovanja. Očitno le nisem bila tak bavbav,« smeje pripomni. Vsa ta leta je aktivno sodelovala na številnih šolskih in krajevnih prireditvah, recitalih in proslavah. Vodila je celoten šolski kolektiv in tudi pevski zborček. »Bila sem povsod. Res sem živela za šolo!«

Priljubljena, zanesljiva in preudarna

To je le nekaj lastnosti, ki so jih Dori Blejec ob slovesu v pokoj namenile njene sodelavke. Še danes hrani poslovlilni govor Marije Lukan, ki jo še vedno gane, tako kot na zadnji delovni dan. Iz iskrenih besed je mogoče razbrati, kako zelo je bila priljubljena v kolektivu, tudi kasneje v novi trzinski šoli. »Bila si pripravljena in sposobna delati. Naredila si veliko, za nas, za otroke, za številne generacije. Jemljemo te za vzgled, spoštujemo te, pogrešali te bomo,« je le nekaj besed, ki so jo pospremile v pokoj. Od takrat šole ne pogreša preveč, pogreša pa ljudi v Trzinu, s katerimi se je družila in delala. S ponosom mi omeni tri priznanja, ki jih je dobila za svoje dolgoletno delo in ji zelo veliko pomenijo: zlata plaketa občine Domžale za vodenje šole v Trzinu, zlata plaketa Janeza Trdine od občinske izobraževalne skupnosti in zlata paleta za likovno izražanje. Svoj čas zdaj rada namenja predvsem slikanju in risanju v mengeškem likovnem društvu. Predvsem pa je zdaj dovolj časa za mnoge spomine in prav trzinska leta imajo pri njej posebno mesto. »Res sem živela za šolo; če bi imela še enkrat možnost preživeti svoje življenje, ne bi bilo, seveda kar se šole tiče, nič drugače,« pomenljivo zaključuje.

Besedilo in foto:
Jasna Paladin

Srečanje ob temi Zdravilne rastline

Enajstega oktobra je bilo spet organizirano srečanje, z namenom spoznavati zdravilne rastline. Lahko rečemo, da je želja po spoznavanju zdravilnih rastlin z vsakim srečanjem večja in s tem tudi bogatejša osveščenost o koristnosti le-teh.

Tokrat so se našemu povabilu odzvali kar trije gostje iz Moravč, in sicer predsednik društva gospod Novak, mentorica zeliščarske sekcije gospa Vreskova in zeliščar gospod Koderman; sodelovanje s tamkajšnjim društvom upokojencev traja že tri leta. Dobre poznavalke in porabnice zdravilnih rastlin pa imamo tudi med našimi članicami. Gospe Zinka, Slavka in Metka so prinesle in razstavile primere zdravilnih rastlin, ki rastejo v naši neposredni okolici, gospa Iva pa je predstavila zelišča in dišavnice, ki jih uporablja v kulinariki.

Glede na jesenski letni čas nam je g. Koderman natančneje predstavil vsestransko uporabnost divjega kostanja, za katerega meni, da ga vse premalo cenimo. Krepi stene venoznih žil in lajša revmatične težave. Uporabni so vsi deli rastline, tako lubje, popki, listi, cvetovi kot tudi plodovi, in to v obliki tinkture za notranjo uporabo, namočeni v alkohol

Zlata zaobljuba zakoncev Pirc

»**B**ilo je zares lepo, enkratno, predvsem pa presenetljivo,« se petka, 6. oktobra, in sobote za tem, spominjata Danica in Maks Pirc, ki sta letos zabeležila pol stoletja skupnega življenja. »Sama nisva imela namena na veliko praznovati, povabiti sva želela le družino, a sta se hčerka in sin na ta dan kar nekam čudno obnašala. Tako skrivnostna sta bila in kar malo sta se izmikala vsemu. Kakšen kozarček bova pa le spila, sva si rekla, ker je zlata poroka pa le lepa obletnica.

No, takrat se je pa izkazalo, čemu vsa skrivnost. Pošteno so naju presenetili, saj so nama prijatelji in sorodniki pripravili celo praznovanje. Niti malo nisva slutila, kaj nama pripravljajo. Res je bilo čudovito,« sta povedala zakonca Pirc, ki sta si nato v soboto, petdeset let in en dan za svojo prvo poroko, ponovno obljubila večno zvestobo. Še prej so ju presenetili prijatelji iz pevskega zbora DU Žerjavčki, ki so jima zapeli pod oknom, pa mlaj pred hišo in seveda šranga, ki so jo sosedje postavili Maksu pred hišo, saj je moral svojo ženo po stari navadi ponovno odkupiti. Hčerka Marta in sin Maks sta jima skupaj z ostalimi sorodniki pripravila skoraj čisto pravo ohcet. Še posebej jima bo v spominu ostal čudovit poročni obred na gradu Jablje. »Vedno sva si želela, da bi naju ob zlati poroki poročil župan Tone Peršak, ker ga zelo ceniva, no, in res je bilo tako. Hčerka in sin sta poskrbela za vse, tudi za poročni šopek, ki sem ga nato vrgla med dekleta. Ampak ujela ga je prav tista, ki ji je bilo tega najmanj treba - najina najmlajša vnukinja, ki še niti devetnajst let ni stara,« se smeje spominja gospa Danica, skupaj z možem še danes nadvse zadovoljna zaradi tako lepega dne in še lepšega presenečenja. Kaj vse pa je v življenju potrebno, da zakon na tako trdnih temeljih zdrži celih pet-

Zakonca Pirc skupaj s hčerko Marto in sinom Maksom, županom Tonetom Peršakom in občinsko matičarko (foto: arhiv družine Pirc)

deset let, me je zanimalo, in kako se je vse skupaj pravzaprav začelo? »Njen bratranec je bil moj sošolec in enkrat mi je pripovedoval, da ima zelo lušno sestrično in da bi jo lahko spoznal. No, in na plesu sem jo zares takoj opazil in na prvi pogled mi je bila všeč. Bila je tako simpatična, živahna in luštna deklica,« se svoje izbranke, ki jo je spoznal, ko je imela le petnajst let, spominja Maks. Naklonjenost je bila obojestranska in nekaj let za tem, ko je Maks prišel iz vojske, sta se v Mengšu tudi poročila. Enajst let sta živela pri njenih starših, nato pa sta si sezidala svoj dom. »Vse življenje sva veliko delala, zato nama po glavi niso hodile nobene neumnosti. Tudi sprla sva se kdaj, a nikdar nisva pozabila, kje je meja. Bistvo je v spoštovanju. Treba je pa

tudi kdaj potrpeti. Današnji mladi pari so predvsem premalo odgovorni do svojih otrok. Mi smo vedno povsod hodili skupaj, rada sva jih imela in bili smo prijatelji. O vsem smo se pogovorili, in se nama to danes obrestuje. Imava čudovita otroka in res sva srečna, da imava tako družino,« sta na sina in hčerko ponosna Pirčeva, ki sta mi zaupala tudi to, da v vseh teh letih nista bila nikoli več dni narazen in da še danes vse časa rada aktivno preživljata skupaj. In kakor se za poroko - tudi za zlato - spodobi, je prijetnemu slavlju sledilo tudi poročno potovanje. S prijatelji sta se odpravila na težko pričakovano obiranje mandarin v dolino Neretve.

Jasna Paladin

ali olivno olje za zunanjo uporabo, kostanjev prah pa za zdravljenje vnetega grla. Celo lupine, ki jih skuhamo in precedimo, so krasna kopel za utrujene noge.

V nadaljevanju nam je izkušeni zeliščar predstavil **glog**, ki je pomemben za srce in ožilje. Krepi srčno mišico in uravnava pritisk. Učinkuje počasi, zato je potrebna kar velika mera potrpljenja in doslednosti, preden so opazni rezultati. Spoznali smo še druge zdravilne rastline in njihove učinkovine: **potrošnik** ali **cikorija** lajša težave sladkornim bolnikom, **želod** pomaga pri uravnavanju delovanja ščitnice, **ajbež** ali **slez** lajša težave dihal. Ni pozabil omeniti vsestransko koristnega **ognjiča**, **bele** in **rumene lakote**, **zlate rozge**, **sporiša**, **rmana**, **repike**, **bezga**, **jerebrike**, **češmina**, **mandronščice**, **smetlike**... in seveda, zakaj so koristne. Ogromno podatkov se je nagrmadilo, čas je prehitro minil, še bi poslušali, še bi spraševali. Ob zaključku smo si bili vsi enotni - pogosteje se bomo morali srečevati in svoje izkušnje ter znanja izmenjevati in dopolnjevati. Izražena je bila želja po oblikovanju zeliščarske sekcije, v okviru katere bi vrste in pomen ter uporabo rastlin in dišavnih sistematično spoznavali in bili posebej pozorni na pravilni način in čas nabiranja ter sušenja in nenazadnje pripravljanja izdelkov iz njih.

Meta Železnik

»Žerjavčki« na obisku v Tržišču

Tradicionalne prireditve Turističnega društva Tržišče smo se letos udeležili tudi upokojenci iz Trzina. Nekako nam je prišlo na uho, da je vsakoletna prireditev v Tržišču, vasi v občini Sevnica, za obiskovalce nepozabna. Kljub nekoliko višji ceni je prevladala naša zvedavost, in smo si prireditev ogledali od blizu. V en glas lahko rečemo le, da nam ni bilo žal.

Doživeli smo prizrčen sprejem. Že pri izstopu iz avtobusa so nas pričakali domačini s kuhanim vinom, moštom in zvoki harmonike. Popeljali so nas k stojnicam, kjer smo se posladkali s pravimi kmečkimi dobrotami: slanino, domačo salamo, vinom, sladicami, ki so jih pripravile kmečke žene, in nazadnje s kostanjem. Po pojedini smo si najprej ogledali razstavo starih orodij in izdelkov domače obrti, kasneje nadaljevali z ogledom kovačev, klepačev kos in mož pri mlačvi pšenice. Po koncu ogleda je bila krajša prireditev s humorističnimi vložki, plesom mladih, nastopom moškega in ženskega pevskega zbora in srečanjem s kraljem cvička. Za zabavo so poskrbeli Konovski štrajharji. Sledilo je dobro kmečko kosilo in nato od-

hod v tri kilometre oddaljen Malkovec. Pri izstopu iz avtobusa, kjer nas je spremljal tudi harmonikar, nam je ob pogledu na čudovito pokrajino z vinogradi in zidanicami, ki se s treh strani strmo spušča v dolino, zastal dih. V eni od zidanic so nam pri-

pravili hrano, pijačo in popoldansko srečanje s kraljem cvička in seveda tudi zabavo, za katero je poskrbel ansambel Konovski štrajharji. Veselo razpoloženje se je zavleklo do trde teme, ko smo se, žal, morali podati na pot proti domu. **Franc Pavlič**

Izlet v Polhov Gradec

Vskupinah za samopomoč starih ljudi se voditelji in člani običajno podamo tudi na krajše izlete. Zgodaj spomladi, ko je bil še mraz in povsod polno snega, smo v skupini Naše vezi naredile načrt izletov. Slišali smo razne predloge: Limbarska Gora, zgornji Tuhinj in Polhov Gradec.

Članica Pavla Šuštar je zbrala vse podatke o Polhovem Gradcu, saj je bila tam rojena. Želela nam je pokazati rojstni kraj, in nam ga je v skupini zelo dobro predstavila. Me pa smo kar odlašale z izletom, saj je vedno prišlo kaj vmes. Končno smo se članice in voditeljice obeh skupin starih ljudi za samopomoč (Trzinski izvir in Naše vezi) odločile, da 17. oktobra vendarle obiščemo njen rojstni kraj. S tremi avtomobili smo se odpeljale proti Polhovem Gradcu. Trinajst Trzink se je ustavilo v Dvoru pred Polhovim Gradcem. Ogledale smo si dve cerkvi, na vsaki strani cesti namreč stoji ena, in ena je lepša od druge. Grofovsko-poznogotska cerkev sv. Petra iz leta 1526 je eden najlepših sakralnih spomenikov v Sloveniji z zlatim baročnim oltarjem. Cerkev sv. Miklavža pa je še starejša (iz leta 1453) in tudi prekrasna. Stoji sredi pokopališča čez cesto. Tu smo prižgale svečko na grobu Pavlinih staršev in sorodnikov. Malo naprej je Polhov Gradec, ki se iz

obrobja Ljubljanskega barja zajeda v predalpski svet Polhograjskega hribovja in je eden najlepših in najznamenitejših krajev v srcu slovenskega ozemlja. Ustavile smo se v polhograjski graščini, turistični vodič pa nam je predstavil zgodovino Polhovega Gradca, ogledale smo si muzejsko zbirko in Neptunov vodnjak s poudarjenim kipom Neptuna in kipi golih nimf na vogalnih stebrih. Vodnjak odseva pogansko mišično simboliko. Velik grajski vrt krasi stoletna lipa. Dominantno lego v naselju ima

vzpetina Stari grad ali Kalvarija, na kateri je štirinajst kapelic križevega pota. Res je, da je malokje v Sloveniji na tako majhnem območju toliko kulturnega bogastva, kot v Polhograjski dolini.

Nazaj grede smo se okrepčale v gostilni Hram v Gaberjah. Bile smo zadovoljne z zanimivim in prijetnim izletom v lepem jesenskem dnevu, predvsem pa obogatene s podano predstavitevjo kraja, kjer je svojo mladost preživljala ena naših članic.

Jožica Trstenjak

Invalidi na štiridnevem izletu v Črni gori

Izpolnjevanje plana izletov smo invalidi MDI nadaljevali 28. septembra, ko smo se v večernih urah odpeljali proti Črni gori.

Skozi Zagreb in Knin smo se pripeljali do Hrvaškega primorja. V Neumu - na Bosanskem primorju - smo si privoščili zajtrk. Seveda nas je vodič »Relaxa« vseskozi obveščal, kje smo, mimo katerih otokov in večjih krajev se peljemo in o njihovih znamenitostih. Polni vtisov smo mimo Dubrovnika prispeli na Črnogorsko primorje. Na Slovenski plaži - tako jo imenujejo - smo se vkrcali na ladjo in si ogledali razčlenjeno obalo in posamezne otoke Boke Kotorske. Zares lepo, smo bili vsi enakega mišljenja. Prekrasna narava, sem moram priti na dopust, smo že delali vsak svoj načrt. Potem smo si ogledali še otok Sv. Štefan in otok Velika Nedelja s cerkvijo na skali, v spomin na mrtve mornarje. Po vrnitvi smo odšli in v Budvo v razkošen hotel Olimpia, kjer smo se nastanili. Naslednji dan smo obiskali Cetinje in narodni muzej v črnogorski prestolnici, nato gorsko naselje (približno 1.600 metrov nad morjem) in vas, kjer se je rodil črnogorski vladar, junak, mislec in pesnik (tudi Gorskega venca) Peter Petrovič Njegoš. Sledil je ogled Lovčena, kjer je nadvse bogat spomenik in movzolej Nje-

goša in čudovita razgledna točka. Škoda le, da nam niso naročili jasnega vremena. Vožnja z ladjo po Skadrskem jezeru, ki je največje jezero na Balkanu, nam je budila občutke razsežnosti in raznolikosti Črne gore. Skadrsko jezero, ki je na eni strani črnogorsko, na drugi strani pa se iz jezera dvigajo gore Albanije, je prostor, kjer se združuje veliko število raznovrstnih ptic in rib, bogato je z različnim rastlinstvom in

tudi še čisto vodo. V spomladanskem času mora biti pravi raj plavajočih in cvetočih lokvanjev.

Četrty dan smo srečno prispeli domov, polni lepih vtisov in spominov, zato priznam, da je to zapis, res samo zapis, kajti pravega doživetja vam ne moremo podati v tako kratki obliki, edino kar lahko dodam je: obiščite Črno goro, ne bo vam žal - ampak to ni reklama!
Martina Lampret

Trzinski orientacisti uspešni tudi na Švedskem

Po odmevnem četrtem mestu Trzinca Kreša Keresteša na Svetovnem prvenstvu v precizni orientaciji, ki je bilo julija na Finskem, smo bili septembra povabljeni, da se udeležimo tudi enega najmočnejših tekmovanj v precizni orientaciji, Nordisk Landskamp oziroma Nordijskega prvenstva v precizni orientaciji.

Res je Svetovno prvenstvo najpomembnejše tekmovanje, vendar se ga lahko iz vsake države udeležijo le po trije predstavniki. Zato je tam, kjer takšnih omejitev ni, konkurenca toliko močnejša. Tako je na tekmovanjih v Skandinaviji, kjer so orientacijski športi doma. Švedska ima poleg Slovenije in Finske edina prek 50-odstotno pokritost z gozdom. Gozdovi v Skandinaviji so dobesedno neskončni, in je orientacija tudi v vsakdanjem življenju zelo pomembna. Zato imajo dolgo orientacijsko tradicijo, dobro organiziranost, množičnost in zahtevne terene, kar jim zagotavlja tudi dobre rezultate. Mnogi orientacisti iz celega sveta tam običajno preživljajo počitnice, nekateri se odločajo celo za študij na njihovih univerzah, nekateri izbrani posamezniki pa celo postanejo člani njihovih klubov.

Tekmovati v takem vzdušju in na zelo zahtevnih terenih, je za orientaciste vedno užitek. Zato se nam ni bilo težko odločiti, da bi ponudbo sprejeli in odpotovali na Švedsko v Uppsalo, zgodovinsko mesto, ki leži 70 kilometrov severno od Stockholma. Znano je po številnih najdbah run, kamnitih obeležjih, na katerih so prebivalci starega veka v runski pisavi in z vikinskimi ter krščanskimi motivi označevali takratne pomembne dogodke. Uppsala je peto največje mesto na Švedskem in znano po največji cerkvi ter po najstarejši univerzi v Skandinaviji, k njenemu slovesu pa so prispevali tudi naravoslovec Linné, astronom Celsius, fizik Angström in drugi.

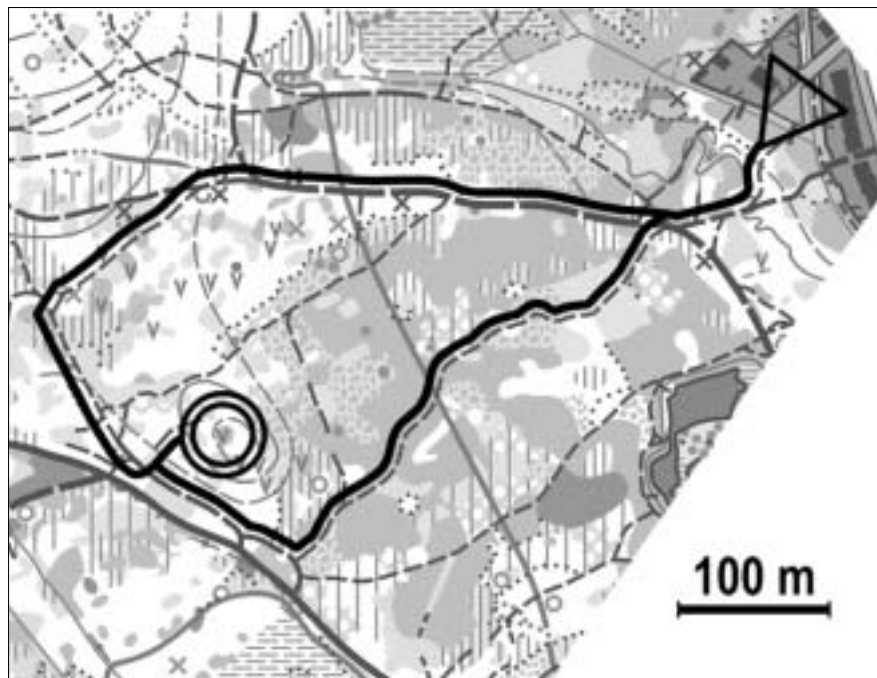
Tako smo se Nordijskega prvenstva v precizni orientaciji udeležili tudi najboljši iz Slovenije, pet Trzincev, **Anja Babič**, **Mateja Keresteš**, **Timi** in **Niko Čížek** ter **Krešo Keresteš**. Niko in Krešo sta se na tekmovanjih v precizni orientaciji na Švedskem že preizkusila, Anja le na Finskem, za Matejo in Timija pa je bil ta nastop ognjeni krst. Tudi tokrat smo se za tekmovanje posebej pripravljali, podobno kot za svetovno prvenstvo na Finskem (o tem si lahko podrobneje preberete med novicami na spletni strani OK Trzin, www.oktrzin-klub.si). Pripravljali smo se predvsem na zahteven švedski teren, ki ga odlikuje zelo razčlenjen relief, sestavljen iz nešteti hribčkov, močvirij, številnih kamnov in skalnatih plošč, poraščenih z mahovjem in lišaji.

Še istega dne, ko smo prispeli na Švedsko, smo si tudi sami pripravili trening, zvečer pa že nastopili na nočnem tekmovanju, ki so ga organizatorji pripravili pred prvenstvom. Na nočnem tekmovanju je podobno kot pri dnevnem, le da je tema, v gozdu pa smo si lahko pomagali le z naglavnimi svetilkami. Tovrstno tekmovanje je še bolj zahtevno od običajnega, ker vidimo le tiste objekte v naravi, ki jih s svetlobnim snopom osvetlimo, bližnji objekti mečejo sence, razdalje pa veliko težje ocenjujemo. Kljub temu da je to za vse nas predstavljalo novo disciplino precizne orientacije, je Krešo Keresteš uspel doseči odličen rezultat. Zaradi ene same napake med sedemnajstimi kontrolnimi točkami ga je to stalo odličje in je pristal na 7. mestu. »Resnično sem dvomil o tej kontroli in vedel sem, da zastavica ni idealno postavljena, vendar sem se za njo vseeno odločil,« je po tekmovanju povedal Krešo, ki je za odgovor izbral zastavico, ki je bila le dober meter oddaljena od pravega mesta. Pravi odgovor je bil, da nobena od zastavic ni na mestu, ki ga določa kontrolna točka. Brez te napake bi zasedel celo drugo mesto, do zmage pa bi ga potem ločila le ena sekunda. Zmagovalec je bil namreč na časovnih kontrolah, kontrolnih točkah, kjer se meri čas odločanja, hitrejši od Kreša le

Nagradna igra OK Trzin

Orientacisti OK Trzin se iskreno opravičujemo vsem tistim bralcem Odseva, ki ste v oktobru iskali zastavico in je niste našli, saj zastavica zaradi nesporazuma glede datuma izida glasila ni bila postavljena. Zaradi tega bomo oktobrsko nagradno igro ponovili v novembru. Da do podobnega v prihodnje ne bi prihajalo, bo zastavica postavljena vsak mesec med 20. in 30. dnem v mesecu. Navodila o nagradni igri in tudi barvna karta pa bodo na voljo tudi na spletni strani OK Trzin, www.oktrzin-klub.si.

Naloga nagradne igre je, da s pomočjo izseka iz karte za orientacijski tek, ki je objavljena v Odsevu, na terenu najdete orientacijsko zastavico z geslom. To geslo si zapomnite ali prepisate in ga pošljete po elektronski pošti na naslov kreso.kerestes@siol.net ali po pošti na naslov OK Trzin, Motnica 15, Trzin. Oranžnobela orientacijska zastavica, velikosti 15 x 15 centimetrov, bo postavljena od 20. do 30. novembra. Mesto postavitve je na karti označeno z dvojnimi krogi in se nahaja nekje v občini Trzin. Da bi kraj lažje našli, je začetek poti prav tako označen na karti s trikotnikom. Glede na želje sponzorjev bomo nagradili vse uspešne udeležence nagradne igre s praktičnimi nagradami ali pa izžrebali srečne nagradence.

Novembrska nagradna igra OK Trzin

Oktobrsko nagradno igro zaradi naše krivde ponavljamo. Zato bo novembrska nagrada prispeval Orientacijski klub Trzin. Žal so bile oktobrske nagrade časovno omejene, in niso več na voljo. Iz tega razloga nudimo tokrat le eno praktično nagrado, ki bo podeljena izžrebanemu izmed vseh najditeljev zastavice z geslom. Zastavico bomo tokrat res postavili na območje, ki ga tudi tokrat ne bomo posebej imenovali. Zastavica bo postavljena pri jami na hribčku, do katere pridete po eni izmed poti, ki sta označeni na priloženi karti. Srečno!

za sekundo. Ostali Slovenci so med 49 tekmovalci v elitni kategoriji osvojili: Timi 33. mesto, Niko 41. in Anja 44. mesto, Mateja pa na nočni tekmi zaradi problemov z vidom ni nastopila. Naslednjega dne se je pričelo dvodnevno Nordijsko prvenstvo. Udeležile so se ga reprezentance Švedske, Norveške, Finske z dvema ekipama in Danska ter Slovenija z eno ekipo. Slovenci smo imeli polno petčlansko ekipo. Za Nordijsko prvenstvo se

štejejo le rezultati najboljših štirih tekmovalcev, vendar se naši reprezentančni rezultati niso mogli šteti v konkurenci nordijskih držav, temveč le med posamezniki. Prvi dan je tekmovanje potekalo v gozdu z imenom Lunsen, ki zaradi nešteti podobnih hribčkov, ki večinoma ne presegajo višine 5 metrov, velja za enega od orientacijskih rajev. Tudi pri precizni orientaciji je bil poudarek predvsem na orientaciji in prepoznavanju reliefnih detajlov. Krešo

Keresteš je med 60 tekmovalci osvojil 4. mesto, preostali iz ekipe pa so se uvrstili med 28. in 43. mestom, kar tudi ni bilo slabo, saj so si bili vsi tekmovalci zelo izenačeni. Med najboljšimi je odločal le čas na časovnih kontrolah. Tako je skupni rezultat po prvem dnevu zadoščal za visoko 4. mesto. Slovenci smo zaostajali le za obema švedskima ekipama in za eno norveško. Drugi dan je bilo tekmovanje v primestnem gozdu, kjer je bilo sicer več poti, vendar je bil relief še bolj podroben. Nevarni tega smo na časovnih kontrolah skoraj vsi naredili vsaj eno napako. Kljub

trem napakam na časovnih kontrolah je bil med Slovenci ponovno najboljši Krešo, ki je zasedel 24. mesto. Tokrat niti eden izmed vseh tekmovalcev ni osvojil vseh možnih točk, vendar smo Slovenci zaradi slabšega rezultata izgubili dve mesti in zaostali še za finsko in drugo norveško ekipo. Vseeno smo bili deležni velikega zanimanja. Krešo je dal intervju tudi za lokalni radio in po ozvočenju za sotekmovalce, ki so pokazali interes za nastop tudi na zahtevnih slovenskih terenih. Tekmovanje na tem velikem in dobro organiziranem tekmovanju nam je dalo veli-

ko odgovorov o nas samih, saj je rezultate z domačih tekmovanj težko ovrednotiti v svetovnem merilu. Nastop je potrdil, da sodimo v sam svetovni vrh, saj bistveno ne zaostajamo za Skandinavci. Na tekmovanjih vedno odločajo detajli, ki bi jih morali še izpopolniti. Pridobili smo si nova znanja in izkušnje, ki jih bomo s pridom izkoristili že na naslednjih tekmovanjih. Med najpomembnejšimi tekmovanji v letu 2007 sta Svetovno prvenstvo v Ukrajini in Evropsko prvenstvo v Franciji, ki se ju bomo Trzinci zanesljivo udeležili.

Anja Babič in Krešo Keresteš

Sončen dan postregel s točo golov

Zadnje septembrsko soboto je v okviru projekta »Slovo poletju« v športnem parku pred OŠ potekal tudi malonogometni turnir trojk za prestižni pokal ŠD Trzin. Lepo vreme je privabilo številne gledalce, ki so lahko zares uživali v mojstrovinah in domiselnih taktičnih pristopih žogobrcarjev sedmih moštev: FKK Kanegra, GIMB, Fenomeni, Trzinci, Purgerji, Jagode in Pekos.

Po ligaškem delu, kjer se je igralo po sistemu »vsak z vsakim«, so svojo premoč, znanje in uigranost na asfaltni podlagi dokazali igralci FKK Kanegra, ki so nasprotnikom oddali le en sam samcat remi, pred drugouvrščenimi Pekosi pa imeli kar pet točk naskoka! V izločilnih bojih najboljših štirih selekcij je nato svoje dala Fortuna (saj veste: enkrat da, drugič vzame), ki je nekoliko po svoje »premešala kartek« in končni vrstni red uredila takole: zmagovalci so postali Purgerji, ki so v finalu premagali Pekose, v

boju za bron pa so igralci FKK Kanegra z dvema zadetkoma razlike strli odpor zasedbe GIMB. Peto mesto je pripadlo Fenomenom, šesto Jagodam, nehvaležno sedmo pa so na koncu osvojili Trzinci.

Lovoriko za najboljšega strelca turnirja sta si bratsko razdelila stara mačka Borut in Kobra, ki sta nasprotnikove čuvaje mreže premagala vsak po devetkrat, za najbolj »koristnega« igralca pa je bil razglašen kdo drug kot nenadkriljivi Tičo (vsi trije selekcija FKK Kanegra).

Po končanem uradnem športnem dnevu je bil seveda na vrsti tudi »tretji polčas« s pogostitvijo nastopajočih, kulturno - zabavnim programom in prijateljskim druženjem, vsi pa so si bili edini, da je prireditev imenitno uspela, saj je zmagal športni duh ter želja, da se čim prej spet snidemo na nogometnih igriščih.

Gašper Ogorelec

Malonogometna ekipa Pekos Pub

Odlučili smo se, da vam tudi mi predstavimo svojo malonogometno ekipo. Naši začetki segajo pet let nazaj, ko se je skupina Trzincev odločila organizirati kaksneje tradicionalni turnir trojk ter na njem tudi zaigrati. Uspehi in zagrizenost so Gorazda Završnika, Toma Drobeža in Žiga Kosmača spodbudili, da ustanovijo malonogometno ekipo oziroma »Futsal Team«.

Sedanjo ekipo Pekos Pub Futsal Team Trzin, ki v tej zasedbi igra že več kot tri leta, sestavlja dvanajst članov, sodelujemo pa na raznih turnirjih, v poletni ligi Kubu Vodice ter zimski ligi Gradient Tomačevo. Zasluge za udeležbo v omenjenih ligah gredo sponzorjem Pekos Pubu Trzin, Zavarovalnici Triglav ter Športnemu društvu Trzin. Če bi kdo rad podrobno spremljal statistiko, naj obišče spletno stran www.sra.si. Letos je prijavljenih 51 ekip, zato so organizirali tri skupine. Nas najdete pod skupino C. Upam, da bomo lahko v naslednji številki Odseva že pisali o uspehih naše ekipe.

Rok Florjančič

Ekipa Pekos Pub: stojijo Miran Bandur, Rok Florjančič, Igor Zupanič, Tomo Drobež, Vili Gorišek, spredaj pa so Matjaž Florjančič, Gorazd Završnik, Pavel Petrovič in Osmir Ružnič, manjka pa Bojan Rajk

Ne boj, mesarsko klanje!

Bakterije vladajo svetu, tudi nam, že zelo dolgo, kaže, da so se kot prva organizirana živa bitja na Zemlji pojavile nekako pred tremi milijardami let in pol. Živijo povsod in tudi v in na vsakem človeku jih živi na milijarde. Za oddaljenega natančnega opazovalca tako sploh ni samo po sebi umevno, da bi v nas videl to, kar vidimo mi sami, temveč je prav mogoče, da bi videl le nekakšen vrt za to silno množico živih bitij.

V nasprotju s prepričanjem mnogih ta drobna bitja niso naši sovražniki, temveč smo za njih v borbi za preživetje zgolj naravno okolje. Najbolje so prilagojene tiste, ki jih sploh ne opazimo, saj lahko tako v izobilju živijo lagodno življenje. Z nekaterimi živimo zato v sožitju, brez njih recimo prebava ne bi delovala. Le nekatere slabo prilagojene so, kadar se jih namnoži preveč, človeku nevarne, in včasih tudi usodne, in s tem hkrati usodne tudi zase, saj takrat, ko ubijejo »roko, ki jih hrani«, praviloma odmrejo tudi same. Seveda je človek življenju z bakterijami prilagojen, saj se je razvijal skupaj z njimi, obrambnemu mehanizmu pred njimi učeno rečemo imunski sistem, varuje pa nas tudi pred drugimi vsiljivci, ne le proti bakterijam. V vsakem človeku med vsiljivci in imunskim sistemom teče vojna brez premora in brez usmiljenja, v kateri vsak dan pade neštevilna množica vojakov. Imunski sistem v tej vojni ne more zmagati, temveč le bolj ali manj uspešno brani frontno črto. Zato ta vojna spominja na statično bojevanje v prvi svetovni vojni, ko sta obe strani sicer beležili zmage v posameznih bitkah, fronta pa se je le bolj malo premikala. Tega boja navzven ne opazimo, razen kadar se vojna sreča nagiba v prid nasprotniku in se to pokaže v bolezenskih znakih.

Ta vojna je v osnovi neenakopravna in s stališča posameznika tudi nepravilna, če namreč imunski sistem po eni strani v tej vojni nikakor ne more doseči končne zmage, lahko po drugi strani vojno prav hitro izgubi! Preden je znanost odkrila penicilin in nato še druge antibiotike, mogočno orožje proti bakterijam, so bile bakterije pogost vzrok smrti, znani zloglasni bolezniki sta bili tuberkuloza ali pljučnica, ki so ju preboleli le redki, posebno odporni posamezniki. In kljub antibiotikom je denimo sepsa, po naše zastrupitev krvi, ko bakterije vdrejo v krvni obtok in ga preplavijo, še vedno smrtno nevarno bolezensko stanje. In ne le boj posameznikov, temveč tudi boj človeštva proti bakterijam ne bo nikoli dobljen, kajti tudi bakterije imajo svoje obrambne mehanizme, s katerimi se prilagajajo zdravilom. V vsaki množici bakterij se tako vedno najdejo nekatere (ali pa »nastanejo« z mutacijo), ki so proti antibioti-

ku bolj odporne kot ostale. Ko zdravilo manj odporne pomori, ostanejo le najodpornejše, in to svojo odpornost prenesejo na svoje potomce. **Zato je tako pomembno, da med boleznijo pojedete antibiotike do konca, tudi če že izgledate zdravi.** V nasprotnem primeru namreč na sebi s pomočjo zdravila izvajate izbor vrst, kakor je objav imenoval Charles Darwin, in vzgajate ravno najbolj odporne bakterije, podobno kakor vrtničkar vzgaja grah, ko za seme uporablja le tistega z največjimi zrnji. Zato je škodljivo med virusno infekcijo uživati antibiotike, ker ti proti virusom ne učinkujejo in z njimi le vzgajamo odporne bakterije. Nahoda ali gripe torej nikoli ne zdravimo sami s starimi antibiotiki, ki so učinkovito pomagali sosedu pri podobni bolezni. Pri virusni bolezni bo antibiotike predpisal zdravnik, če bo želel preprečiti morebitni zaplet bolezni z bakterijami.

Vendar se takšen izbor vrst na žalost po silni razmer dogaja v vseh bolnišnicah, kjer je prisotnih ogromno bakterij in antibiotikov, zato tam »vzgajajo« najbolj odporne vrste in med vsakim obiskom bolnišnice obstaja možnost, da se jih nalezete.

V boju z bakterijami tudi pretirana čistoča ali celo uporaba razkužil za vsakdanjo rabo ni le nekoristna, temveč je škodljiva. Imunski sistem se namreč vzpostavi pri otrocih tako, da odgovarja na vzpodbude

iz okolice. Če je teh vzpodbud veliko, se na njih uči, otrok preboleva ob tem otroške bolezni, njegov imunski sistem pa se šola za življenje. Če teh vzpodbud otrok v primerni starosti ni bil deležen, ima lahko kasneje imunski sistem tudi zaradi tega težave s prepoznavo nevarnih vsiljivcev in se zato v obliki alergij odziva na nenevarne. To je le en del te zgodbe, drugi se nanaša na izbor vrst med bakterijami. Za preživetje se na nas in okrog nas med seboj bori ogromno bakterij in le nekatere med njimi so nam v določenih okoliščinah nevarne. Če z dezinfekcijskimi mili ali čistili redno pobijamo vse povprek, s tem naredimo prostor najodpornejšim, med katerimi so lahko nekatere tudi zelo nevarne. Te bodo preživele in se namnožile še tja, kjer so jih prej omejevale neškodljive vrstnice. Z nepotrebno uporabo razkužil in vsakdanjem življenju si torej delamo medvedjo uslugo, saj z njimi vedno vzgajamo bakterije, ki so proti njim odporne in prav mogoče je, da bo med njimi tudi kakšna posebno nevarna vrsta.

Znano je, da število bakterij na površini kože takoj po umivanju naraste in pade na normalno raven spet šele po določenem času, ko se ponovno vzpostavijo obrambni mehanizmi, ki smo jih z umivanjem začasno onesposobili. Prav tako je na navadni leseni deski za rezanje manj bakterij kot na

Namesto zaključka ali Avtor se predstavi

Prispevek je bil napisan kot izziv meni in bralcem. Po eni strani imamo jaz in najbrž tudi bralci Odseva politike za nekaj časa dovolj. Po drugi strani pa menim, da je v splošnih glasilih po krivici izrazito pomanjkanje besedil takšne vrste. In da je morda tudi zaradi tega raven splošnega znanja o otipljivem svetu okrog nas nizka, tudi med ljudmi, ki se imajo sicer za izobražene in kulturne. Med družboslovno izobraženimi je to dejstvo sicer stvar prestiža, znanje o materialnih stvareh med njimi pač ne velja za čisto pravo znanje. Prepričan pa sem, da je med ljudmi tudi mnogo takih, ki jih takšne stvari zanimajo, vendar jim jih nihče ni pripravljen na celovit in obenem kratek ter razumljiv način razložiti ravno v časopisih, kot je Odsev. Zato sem se namenil nekatere stvari, ki me zanimajo in ki jih poznam, razložiti sam.

Prvi poskus je pred vami, če bo všeč vam in uredniku, jih bo sledilo še več. Vesel bom vsake kritike, tako strokovne kot laične, seveda pa kritike opozarjam, da je Odsev lokalno glasilo in ne znanstveni bilten. In seveda bom, kakor vsakdo, še bolj vesel tudi vsake pohvale.

Za konec pa še nekaj vnaprejšnjih opravičil. Pri poenostavljanju je zelo težko ohraniti znanstveno natančnost, vendar se bom pri svojem pisanju trudil, da bodo izvajanja neoporečna. Znameniti pisatelj Isaac Asimov, po poklicu biokemik, upravičeno nedosegljiv vzor pisanja vsem meni podobnim, je nekoč zapisal tole misel: »Vsi zapleteni pojavi imajo enostavno razlago, ki pa je večinoma napačna!« Mnogo poljudnih opisov podlega temu vzorcu, upam, da se mu bom v svojem pisanju uspel izogniti. Seveda pa, četudi bo vse res, kar bom napisal, to ne bo vsa resnica, kajti vsa resnica navadno tako razvodeni in zamegli bistvo, da je za poljudno razlago popolnoma neprimerna. Kogar zanima vsa resnica, bo moral priti do nje drugače kot na instantni način. Upam, da bom koga s svojim pisanjem spodbudil k temu. Bistvo stvari pa se vendarle pogosto lahko pove v nekaj stavkih.

Drago Kostevc

moderni lepi in brezhibno čisti plastični. Tudi drevesa morajo namreč preživeti v boju z bakterijami in tudi v mrtvem lesu je »odmev« bojišča še živ. Seveda pa le pazite, da ne boste na deski za kruh z nožem za kruh rezali surovega piščanca, nekatere nevarne bakterije, ki se nahajajo v piščančjem mesu, učinkovito uniči le vročina, deške in noža za kruh pa običajno ne kuhamo.

S tem pisanjem vas ne želim prepričevati, da se ne umivajte ali da ne hodite v bolni-

šnice. In v domači lekarni vsekakor hranite tudi razkužila, da bodo pri roki, ko jih boste potrebovali! Kdor ne zna sam presoditi, kdaj je to, naj vpraša v lekarni. Vendar Slovenci že od nekdaj vemo, da tudi preveč dobrega ni dobro. Zdravniki so nekoč nedvomno s preveliko vnemo predpisovali antibiotike »za vsak primer« in s tem pomagali vzgojiti zelo odporne vrste, prav tako smo jih pomagali vzgojiti bolniki s tem, da antibiotikov takrat, ko bi bilo treba, nismo pojedli do konca, ostanek pa smo po-

jedli takrat, ko ne bi bilo treba. Če ne bodo raziskovalci hitro našli učinkovitih zdravil proti nekaterim bakterijam, se bodo nedvomno vrnili že pozabljeni časi neozdravljivih bolezni, ki jih povzročajo bakterije. Ena izmed takšnih trdovratnih oblik tuberkuloze je že na pohodu in zdravniki so proti njej skorajda nemočni.

Drago Kostevc,
drago.kostevc@siol.net

Aktivnosti DPM Trzin v letošnjem tednu otroka

Leto je naokoli in z njim tudi Teden otroka, ki vedno poteka prvi teden v mesecu oktobru. Tudi letos je bilo naše društvo zelo dejavno, saj smo organizirali različne dejavnosti tako za otroke kot tudi za njihove starše. Zelo smo veseli, da nam je služilo tudi vreme, saj smo organizirali dva prekrasna družinska izleta.

Za uvod v predstavitev našega dela pa najprej povejmo, kaj Teden otroka sploh je. To je program Zveze prijateljev mladine Slovenije (ZPMS), ki je namenjen počasti tvi svetovnega dneva otroka, ki ga je leta 1956 določila generalna skupščina Združenih narodov, Mednarodna zveza za varstvo otrok (I.V.C.W.) in Mednarodni fond za pomoč otrokom (Unicef) pa ta dan obeležujeta od leta 1957. (vir: Glasilo ZPMS 1967, 1969, 1973). Po priporočilih ZN se svetovni dan otroka (zasledi se tudi izraz »mednarodni otroški dan«) praznuje prvi ponedeljek v oktobru.

Pri nas je Teden otroka projekt, ki ga je že pred štiridesetimi leti kot prvi teden v oktobru proglasila ZPMS. V tem tednu se organizirajo različni prostočasni in razvedrilni programi za otroke v vseh večjih krajih po Sloveniji, v javnost pa se preko medijev posredujejo sporočila otrok, ki jih pripravi ZPMS na podlagi sklepov Nacionalnega otroškega parlamenta in povzetkov ugotovitev iz analize klicev na TOM telefon otrok in mladostnikov.

Obiskali smo Pikin festival in organizirali vrsto drugih dogodkov

V Trzinu smo v teden otroka vstopili z družinskim izletom na »Pikin festival« v Velenju. V soboto, 30. septembra, se je že zjutraj zbrala skupina tridesetih otrok in njihovih staršev - prijateljev Pike Nogavičke. Vsi skupaj smo komaj čakali, da prispemo na kraj dogajanja, kjer nas je pričakala Pika Nogavička, nam razdelila posebne obeške in zabava se je pričela. V velikih šotorih so potekale najrazličnejše likovno - ustvarjalne delavnice. Izdelke so otroci lahko vzeli s seboj, tako da nismo vedeli,

kako bi vse skupaj shranjevali. Preko sto idej, kako aktivno zapolniti prosti čas otrok, joj, če bi si mogel človek vse zapomniti! Otroke so razveseljevali tudi znani junaki iz risank, ki so se sprehajali med njimi. Sonce nas je prijetno grelo in ob koncu se seveda nismo mogli izogniti zabavišnemu delu festivala, kjer so otroci tudi zelo uživali in popoldan smo polni vtisov in kar malo utrujeni zapustili Velenje, sklenili pa smo, da se bomo tega festivala še udeležili. Vse čestitke organizatorjem!

V ponedeljek, 2. oktobra, je potekala predstavitev delavnice »Angleščina skozi igro«. Namenjena je otrokom, ki gredo naslednje leto v šolo, in bo potekala do konca februarja prihodnje leto 2007. Nanjo se je prijavilo kar štirinajst otrok; delavnica je že v polnem zagonu. Naslednji dan, v torek, 3. oktobra, je bilo popoldne namenjeno likovnemu ustvarjanju iz gline, pod vodstvom gospe **Brede Podbešek**, ki vedno privabi veliko število otrok, in tako je bilo tudi letos. Otroci so ob pomoči enega

očka in treh mamic izdelovali mačko iz gline.

V sredo, 4. oktobra, so delavnico pripravili planinci iz Planinskega društva Onger Trzin, ki so nam pokazali tudi, kako je bilo letos na planinskem taboru v Medvodju. Naslednji dan je bila predvidena delavnica na temo Kruh, ki pa je zaradi bolezni predavateljice žal odpadla.

V soboto, 7. oktobra, pa je DPM Trzin v sodelovanju s PD Onger organiziralo družinski izlet na Sveto Ano nad Ribnico. Organizatorji so s pomočjo sonca privabili kar nekaj družin, saj je iz Trzina proti Ribnici odpeljal poln avtobus.

Tako, sedaj lahko potegnemo črto pod pester in zanimiv Teden otroka 2006. Upamo samo, da smo razveselili čim večje število otrok in njihovih staršev in da se nam v še večjem številu pridružijo tudi prihodnje leto. Za konec bi pohvalila vse članice DPM Trzin in vse druge, ki so nam kakorkoli pomagali in svoj prosti čas namenili otrokom. Za DPM Trzin **Mateja Chvatal**

www.onger.org
dnevno sveže
planinske novice

Vabilo na 24. občni zbor PD Onger Trzin

Vse člane planinskega društva Onger Trzin in simpatizerje planinske dejavnosti v Trzinu vabimo na 24. redni občni zbor PD Onger Trzin, ki bo v ponedeljek, 18. decembra 2006, ob 18. uri v dvorani Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja.

Dnevni red:

- Izvolitev organov občnega zbora PD
- Poročilo verifikacijske komisije
- Poročilo o delu upravnega odbora in odsekov
- Poročilo častnega razsodišča
- Finančno poročilo za leto 2006
- Poročilo nadzornega odbora
- Razprava o poročilih
- Program dela PD Onger Trzin za leto 2007
- Finančni načrt za leto 2007
- Razno

UO PD Onger Trzin

www.onger.org
dnevno sveže
planinske novice

Obvestila Turističnega društva Trzin

Turistično društvo Trzin vas obvešča, da ima na voljo še nekaj voščilnic slikarke Bernarde Zajec. Dobite jih lahko v občinskem informativnem središču (na Ljubljanski 12 f), v trgovini Pri Jurju in v trafiki Barca. Za dodatne informacije pokličite na tel. 01/ 564 47 30 ali 031/ 668 615.

Vabimo vas na podelitev letošnjih priznanj za urejene domove s kulturnim programom »Slovenska pesem in ples«. Podelitev bo v petek, 24. novembra, ob 19. uri v CIH-u v dvorani Marjance Ručigaj.

V torek, 28. novembra, vas vabimo na predavanje in pogovor z dr. Bogdanom Dolencem z naslovom »Ali še znamo praznovati? Osrednja tema predavanja pa bo kulturno in krščansko bogastvo adventa in božiča. Predavanje bo v CIH-u v dvorani Marjance Ručigaj ob 19. uri.

TD Trzin

Zahvala

Z žalostjo v srcu se spominjamo
21. oktobra 2006,
ko nas je nepričakovano za vedno zapustila
naša draga mama

TILKA NOVAK

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom
in vsem ostalim

za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in svete maše.
Zahvaljujemo se g. župniku Pavlu Krtu, gasilcem, pevcem kvarteta Krt
in vsem, ki ste jo pospremili na zadnjo pot.

Zahvaljujemo se vsi, ki smo jo imeli radi.

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU V NOVEMBRU IN DECEMBRU 2006

3. 11. do 20. 11. 2006	Občina Trzin	Jesensko zbiranje vejevja
24. 11. 2006 19:00	Turistično društvo	Podelitev priznanj za urejene domove, dvorana Marjance Ručigaj, CIH
25. 11. 2006	Planinsko društvo	Izlet: Jerebikovec nad Mojstrano
26. 11. 2006 16:00-18:00	Turistično društvo in DPM	Božično likovna delavnica, osnovna šola Trzin
28. 11. 2006 19:00	Turistično društvo	Predavanje- predbožični in novoletni prazniki, dvorana Marjance Ručigaj, CIH
05. 12. 2006	Kulturno društvo	Miklavževanje
12. 12. 2006 17:30-18:30	Društvo prijateljev mladine	Lutkovna predstava, dvorana Marjance Ručigaj, CIH
14. 12. 2006	Občina Trzin	Novoletno srečanje za starejše občane, popoldne
15. 12. 2006	Društvo upokojencev	Silvestrovanje
16. 12. 2006	Planinsko društvo	Izlet: Poldanovec
18. 12. 2006 17:30-20:30	Planinsko društvo	Občni zbor, dvorana Marjance Ručigaj, CIH
19. 12. 2006 17:00-19:00	Knjižnica Trzin	Lutkovna predstava, dvorana Marjance Ručigaj, CIH
20. 12. 2006 19:00	Občina Trzin, župan	
20. 12. 2006	Društvo prijateljev mladine	Novoletni koncert
21. 12. 2006 16:30-17:00	Knjižnica Trzin	Pravljične urice z obiskom Božička
vsak ponedeljek 17.00 - 19.00	Turistično društvo	Ustvarjalne delavnice v avli CIH
26. 12. 2006 do 05. 01. 2007	Turistično društvo, KD Loka	Obisk kolednikov na domovih

Opombe: Dodatne informacije o prireditvah so na voljo tudi v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski c.12f in po telefonu številka 01/564 47 30. Več informacij o prireditvah v organizaciji Planinskega društva Onger Trzin dobite na spletni strani www.onger.org.